

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CX П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛЮТОГО 2003 РОКУ ЧИСЛО 9 VOL. CX FRIDAY, FEBRUARY 28, 2003 No. 9

Шлях України в Европу лежить через Вашінґтон, а не через Париж

14 лютого Ганс Блікс, керівник міжнародної групи експертів, що працюють в Іраку, звітував в ООН про здійснену цією групою працю. В наступні два дні по всьому світі відбулися – очевидно, заздалегідь сплановані – масові демонстрації проти так званої „американської агресії в Іраку". 17 лютого Европейський союз провів позачергову сесію і оприлюднив заяву, ціллю якої було пом'якшити різницю думок щодо ситуації в Іраку. Франція, Німеччина і Бельгія виступили категорично проти військового вирішення кризи. Польща, Румунія, Словаччина й інші країни Східної Европи, які стоять на порозі вступу в ЕС, підтримали позицію Америки. Президент Франції сказав з цього приводу, що було б краще, якби ці країни „помовчали". Це викликало обурення і різкі відповіді з боку провідників східньоевропейських держав. Загальній ситуації, і зокрема ролі в ній України, присвячена нижче вміщена аналітична стаття Олександра Бураковського.

Що найважливіше в політиці: демократія, логіка, мораль, інтереси чи демагогія? Чим мотивують свою поведінку провідники держав, які приймають кардинальні політичні рішення: життєвими інтересами своїх громадян, політичними і економічними інтересами держави? Чи своїми амбіціями?

На ці запитання є багато відповідей, і всі вони мають певну логіку. Все залежить від часу, місця і умов, у яких ці відповіді народжуються.

У 1917 році більшовики зруйнували монархію в Росії військовим шляхом, відкинувши будь-яку демократію, але абсолютна більшість народу підтримала їх, бо льозунгом більшовиків була фраза: „Вся влада – народові!". А виявилося: цинізм і демагогія.

У 1933 році нацисти прийшли до влади, але майже демократично, через вибори. І вони також обіцяли народові всі можливі блага. І знову: цинізм і демагогія. Обидві ці сили привели свої народи до поразки.

Сьогодні ситуація в світі дуже подібна до тієї, що була в Европі на початку, а потім і в середині XX століття. З тією лише різницею, що в політичну „гру" включилася не ідеологія чи економічна система, а третій компонент – релігійно непримиренний і безкомпромісний мусульманський фундаменталізм – джигад проти „невірних". Це, за своєю суттю, реальний крок до Третьої світової війни, з якою „релігійні війни" середньовіччя не йдуть ні в які порівняння. І знову головна зброя: демагогія і цинізм, які виявляться сильнішими за логіку і мораль.

Саме така ситуація склалася сьогодні в світі у зв'язку з „конфліктом Америки та Іраку". Пропоную подивитися на неї з точки зору здорового глузду, інстинкту самовиживання і елементарних інтересів народу України.

Отримавши незалежність, Україна зразу ж проголосила орієнтацію на Захід, на Европу, намагаючись зберегти добрі стосунки і з Росією. І це абсолютно логічно. І хоч Україні, як буферній державі між Сходом і Заходом, нелегко було зберегти стан рівноваги, все ж вона спочатку йшла до Европи. Через 10 років ситуація різко змінилася. Зовнішньополітична діяльність уряду не еволюційним, а вольовим шляхом переорієнтувалася навіть не з Заходу на Схід, а набагато дальше: на арабські країни.

Причини для такого політичного реверсу можуть бути різні: від суб'єктивних, пов'язаних з утраченою міжнародною репутацією нинішнього Президента у зв'язку з „касетним скандалом", „кольчугами", і т. д., до об'єктивних економічної кризи і пошуків нових ринків.

Після 11 вересня 2001 року Америка оголосила війну теророві, де б він не знаходився. І цей крок підтримала більшість країн світу. На перше місце в низці терористичних країн висунено Ірак, керований диктатором С. Гусейном, який привів країну до міжнародної ізоляції і політико-економічних санкцій. Головна причина такого ставлення – агресивність С. Гусейна, безконечні війни як з сусідніми країнами (Іран, Кувейт), так і з своїм народом (курди, друзи), спроби виготовити хемічну і бактеріологічну зброю, можливо і ядерну.

Багато хто критикує ставлення Америки до Іраку: стверджують, що різка позиція мотивована більше економічними причинами, здобуттям контролі над нафтою, ніж бажанням зробити добро.

Безумовно, Америка має свої економічні інтереси в світі. Але її політика, в головному, історично і сьогодні, не цинічна, не лицемірна. Навпаки – її часто можна критикувати за надмірну довірливість і наївність.

Тим, котрі не вірять сьогодні Америці, даю приклад: 50-річне протистояння СРСР, за яке всі читачі „Свободи", переконаний, кажуть

(Закінчення на стор. 5)

Україна, Росія, Білорусь та Казахстан створюють єдину економічну зону

КИЇВ. – 24 лютого Адміністрація Президента повідомила, що на чотиристоронній зустрічі 22-23 лютого у Москві президенти України Леонід Кучма, Росії – Владімір Путін, Білорусі – Олександер Лукашенко і Казахстану – Нурсултан Назарбаєв домовилися, що до вересня цього року буде підготовано Угоду про створення єдиної економічної зони у рамках України, Росії, Білорусі та Казахстану. До липня 2003 року буде розроблено концепцію формування єдиного економічного простору. Група високого рівня, створена для підготування Угоди щодо формування єдиного економічного простору, проведе аналізу і зробить висновок стосовно того, що необхідно здійснити для подолання теперішніх бар'єрів в торгівлі, і запропонує концепцію.

Заява президентів України, Росії, Білорусі та Казахстану, оприлюднена 23 лютого, є початком переговорів щодо формування зони вільної торгівлі і економічного простору, а результатом цих переговорів має стати проєкт угоди, який передбачає лібералізацію торгівлі товарами та послугами, захист капіталовкладень, узгодження конкурентної політики і ґрунтуватиметься на принципах і засадах Світової організації торгівлі. У світову економіку Росія, Украіна, Білорусія і Казахстан також збираються входити спільно. Чотири країни домовилися також про жорстку координацію при вступі у Світову організацію торгівлі. Ця угода з часом може перетворитись на Організацію економічної інтеграції. Російський президент закликав усі бажаючі держави колишнього СРСР приєднуватись до неї.

Колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк заявив, що ініціятива з 23 лютого чотирьох президентів Росії, України, Білорусі і Казахстану суперечить стратегічній меті Києва щодо набуття членства в ЕС, зокрема ідеї зони вільної торгівлі між Україною і ЕС, а також відповідним зобов'язанням, які містяться в угоді про співробітництво і партнерство між Києвом і Брюселем.

(Закінчення на стор. 3)

Новий проєкт резолюції стосовно Іраку

ПАРСИПАНІ. – 24 лютого США, Великобританія та Еспанія внесли на розгляд Ради Безпеки ООН проєкт нової резолюції стосовно Іраку, в якій зазначається, що Багдад не скористався останньою можливістю роззброїтися мирним шляхом і оминути війну.

Одначе Франція, Росія і Німеччина в оприлюдненому того ж дня документі вважають, що покищо потрібно збільшити кількість військових інспекторів ООН в Іраку і дати Садамові Гусейнові ще більше часу – найменше чотири місяці – щоб він мав можливість довести, що співпрацє з вимогами ООН. А „військові дії мають бути тільки останньою інстанцією".

Американський амбасадор до ООН Джон Д. Негропонте після сесії в Раді Безпеки заявив, що ці три нації своїм підходом до справи викликали в нього „глибокий скептицизм". Спостерігачі уважають, що боротьба довкруги запропонованої резолюції визначить, чи війна для обеззброєння та відсунення від влади в Іраку С. Гусейна стане кінцевим вирішенням Ради Безпеки ООН.

Сполучені Штати розраховують, що до середини березня Рада Безпеки схвалить запропоновану резолюцію. Про це заявив 25 лютого представник Білого дому Арі Флайшер. Президент США Джордж Буш зазначив, що у проєкті резолюції, підготовленому трьома країнами, чітко йдеться про те, що Ірак, відмовившись співпрацювати з ООН, не використав своєї можливости врегулювати ситуацію мирним шляхом. Радниця американського Президента з національної безпеки Кондоліза Райс заявила, що коли запропонована США та їхніми союзниками резолюція не буде схвалена, то єдиною можливістю уникнення війни може бути відставка та виїзд з Іраку Садама Гусейна. Тим часом Американська телемережа Сі-Бі-Ес оприлюднила нові частини тригодинного інтерв'ю з президентом Іраку С. Гусейном, у якому він наголосив, що не збирається втікати у вигнання на випадок американської інтервенції в Іраку. С. Гусейн заявив 26 грудня, що він радше помре у власній країні, зберігши свою гідність. У відповідь на запитання, чи може він вдатися до знищення нафтових родовищ у разі війни, С. Гусейн сказав, що Ірак не збирається власноруч руйнувати свої статки, але припустив, що це можуть зробити нападники. Президент Іраку також відкинув будь-які зв'язки з терористичною мережею „Аль-Кайда" і її ватажком Осамою бен Ладеном.

Тим часом публічна опінія віддзеркалює протилежні думки щодо війни, очолюваної Америкою. У США опитування виказують, що більшість погоджується з воєнними діями, тільки схваленими ООН.

Х. В.-Ф.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

РНБО вирішила відрядити батальйон до Перської затоки

КИЇВ. – Рада національної безпеки та оборони України 20 лютого ухвалила рішення про відрядження окремого батальйону радіяційного і хемічного захисту для участи в захисті населення держав Перської затоки і Близького Сходу в разі застосування зброї масового знищення. Засідання відбувалось під головуванням Президента Леоніда Кучми. Батальйон не братиме участь у бойових діях і буде розташований не в Іраку, а в одній з країн Перської затоки. Про це повідомив 21 лютого секретар Ради національної безпеки й оборони Євген Марчук. 20 лютого США звернулися до України з проханням надати такий батальйон для ліквідації можливих наслідків застосування в Іраку зброї масового знищення. Цю пропозицію вже підтримали Міністерство оборони і Міністерство закордонних справ України. Тривають переговори щодо дислькації батальйону з двома країнами реґіону.

Владику Любомира нагороджено Орденом князя Ярослава Мудрого

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма підписав указ про нагородження Орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня Верховного архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви Любомира кардинала Гузара.Як повідомила 26 лютого прес-секретар Президента Олена Громницька, цим відзначено його визначну особисту заслугу перед Українською державою, вклад у відродження духовности, утвердження ідей милосердя і злагоди в суспільстві, багаторічну плідну церковну діяльність.

Україна має намір провести рік Польщі в Україні

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – У половині лютого (13) в зимовій резиденції Президента України „Синьогора" на Івано-Франківщині відбулася зустріч президентів України та Польщі. Після її закінчення Президент Леонід Кучма та Президент Польщі Алєксандер Кваснєвський на спільній пресовій конференції заявили про домовлення проголосити 2004 рік Роком Польщі в Україні, а в 2005 році Польща має намір провести рік України в Польщі. У січні Л. Кучма і російський керівник Владімір Путін у Києві відкрили Рік Росії в Україні. У 2002 році було проведено Рік України в Росії.

Видано історію Галицько-Волинського князівства

ЛЬВІВ. – Львівське видавництво „Світ" випустило книгу „Галицько-Волинське князівство XII-XIV", яка є першою повною історією цієї давньої держави. За словами видавців, ця книга є першим томом двотомного видання, до 800-ліття Данила Галицького. Книга увібрала в себе велику кількість невідомого досі матеріялу, що стосується цього досить складного періоду в історії України. Тираж цієї книги лише 3000 примірників, 500 з яких потрапить до продажу. Решту передадуть до українських бібліотек. У роздрібній торгівлі вона коштуватиме 18-20 грн. Тепер видавництво готує до виходу найповніше 50-томне видання творів Михайла Грушевського, перший том якого вийшов до 11-річниці Незалежности України.

Звільнено з посади начальника столичного УБОЗу

КИЇВ. – Начальника київського Управління боротьби з організованою злочинністю (УБОЗу) Сергія Хамулу 25 лютого звільнено з посади тому що за 8 місяців праці ситуація з розкриттям злочинів у столиці погіршилась. Крім викриття організованої групи, яка незаконно торгувала відеокасетами, а також вилучення обрізу рушниці, кількох пістолетів та автомату, що ніяк не вплинуло на покращення кримінальної ситуації в Києві, підлеглими С. Хамули нічого не було зроблено. Крім того, співробітники київського УБОЗу скоїли ряд злочинів, за якими порушено кримінальні справи.

НРУ і РХП домовилися про співробітництво

КИЇВ. – Народний Рух України та Республіканська християнська партія домовилися про співробітництво та узгоджені дії під час наступних президентських (2004 року) виборів та на виборах до рад усіх рівнів (2006 року). Про це 21 лютого на прес-конференції повідомили провідники партій Г. Удовенко та М. Поровський. За їхніми словами, НРУ та РХП уклали угоду про співробітництво, яка вже парафована проводами партій і незабаром буде затверджена на з'їздах. „У такому поєднанні, я сподіваюся, ми забезпечимо набагато ширше виборче поле і прийдемо до набагато більших успіхів у прийдешніх виборах", – зазначив М.Поровський. Г. Удовенко наголосив, що угода „ні в якій мірі не спрямована проти блькоу „Наша Україна'". Завдання блькоу, зазначив провідник НРУ, полягає у тому, щоб його „розширювати, іти на Схід і завойовувати там виборців".

Новому Генеральному прокуророві доводиться розбиратися зі старим

КИЇВ. – В українському парляменті 19 лютого відбулося закрите засідання, під час якого депутати обговорили діяльність правоохоронних органів, зокрема дотримання ними закону про статус народного депутата України. Голова комітету Верховної Ради Володимир Стретович сказав, що головним скандалом засідання стало з'ясування стосунків між нинішнім і колишнім генеральними прокурорами – Святославом Піскуном та Михайлом Потебеньком. Останній заявив, що вже 20 лютого вимагатиме постанови про недовіру Святославу Піскуну, і наводив приклади, що свідчать, на його думку, про зловживання Генеральним прокурором службовим становищем. Однак більшість депутатів переконана, що конфлікт між двома прокурорами є суто особистим і що Верховна Рада навряд чи підтримає таку постанову. Володимир Стретович сказав, що критика, яка лунала на адресу правоохоронців, навряд чи втілиться у якісь конкретні рішення: „Думаю, що це чергова 'галочка' у пляні діяльности Верховної Ради. Не буде ніякого результату і впливу на хід подій. Оскільки парлямент не має тепер впливу на силові структури (окрім Генерального прокурора), відповідно, вони почуваються безкарно і служать лише одному 'господарю', який їх тримає як щит і як механізм захисту від неприємностей, що можуть виникнути".

Перше циганське культурно-просвітницьке товариство в Криму

СІМФЕРОПОЛЬ. – У Криму зареєстровано перше в автономії циганське культурно-просвітницьке товариство, яке стане кримським осередком Циганського форуму України. Головою товариства обрано кримську журналістку Ларису Пашковську. Як повідомила 21 лютого Л. Пашковська, товариство створено з метою відродження та збереження унікальних традицій, звичаїв та культури циганського народу. Кримські цигани хочуть згуртуватись і працювати разом, аби змінити не зовсім схвальне ставлення до себе, яке склалось у суспільстві. На відміну від інших циган в Україні, на долю кримських ромів випало набагато більше страждань та життєвих негараздів. Адже цигани разом з кримськими татарами, болгарами, вірменами, греками та німцями були депортовані сталінським режимом з півострова. За словами Л. Пашковської, кримським циганським товариством вже зацікавилися представники Міжнародного фонду „Відродження". Вона також повідомила, що тепер циганська громада активно працює над створенням фолкльорного колективу, учасниками якого стануть кримські цигани.

Закарпатські цигани прагнуть інтеґрації в суспільство

МУКАЧІВ. – Згідно з переписом населення, на Закарпатті проживає 14 тисяч циган. Однак, реально ця цифра в кілька разів більша. Тепер в Закарпатті є біля сотні циганських таборів з населенням понад 60 тисяч. Адаптувати їх у суспільство нелегко, каже Аладар Адам, голова обласного товариства „Романі Яг". Циган чи ромів, як вони самі себе називають, неохоче беруть на працю та в навчальні заклади, безпідставно приписують злочини, можуть відмовити у медичній допомозі. Стараннями товариства в області відкрито 4 недільні школи, видруковано україно-ромський розмовник, виходить ромська газета, є своя веб-сторінка. За сприяння голяндського фонду „Матра" видається дитячий журнал, а днями побачила світ „Абетка" рідною мовою. На кошти Европейської організації з прав людини „Ромарайт" та українського фонду „Відродження" 20 ромів навчаються нині у вищих школах. Мають закарпатські цигани й єдиний в Україні національний музей, готують до друку унікальну книгу про Голокост. Попри це, інтеґрація ромів у суспільство, на думку А. Адама, відбудеться лише за кілька десятків років, коли їх, нарешті, перестануть вважати „нижчою кастою".

Відкрито консульство України в Угорщині

НІРЕДЬГАЗ, Угорщина. – В угорському місті Ніредьгаз 20 лютого офіційно відкрито Генеральне консульство України. В урочистій церемонії відкриття взяв участь міністер закордонних справ України Анатолій Зленко. За його словами, відкриття Генерального консульства в Ніредьгазі полегшить процедуру відвідання України для мешканців цього міста і реґіону. Генеральним консулом України в цьому місті призначено Сергія Бороденкова. 21 лютого на засіданні Ради Карпатського Еврореґіону, що відбувся в Ніредьгазі, міністер закордонних справ України запропонував розробити комплексну програму розвитку Карпатського Евроореґіону. Як сказав А. Зленко, новим викликом, який вже позначається на взаємодії в рамках цього реґіону, є розширення Европейського союзу. Зустріч представників суміжних областей України, Угорщини, Словаччини, Польщі та Румунії присвячена 10-ій річниці утворення Карпатського Еврореґіону.

Реформують ВМС України

СЕВАСТОПОЛЬ. – 18 лютого прибула делеґація військово-морських аташе посольств чужоземних держав, акредитованих в Україні. Мета візити – вивчення можливих шляхів надання допомоги Військово морським силам України в їхньому реформуванні, визначення практичних кроків з подальшого зміцнення співпраці, в тому числі проведення міжнародних навчань. Офіцери з дипломатичних місій Польщі, США і Німеччини увечорі 18 лютого зустрілися з головнокомандувачем морських сил України – адміралом Михайлом Єжелем, побували на флаґмані української фльоти – фреґаті „Гетьман Сагайдачний" і підводному човні „Запоріжжя".

Київ святкуватиме 1520-річчя

КИЇВ. – 24-25 травня Київ святкуватиме 1520 років з часу свого заснування, сказав 20 лютого Київський міський голова О. Омельченко. Таку оцінку віку міста дала в 1983 році Організація ООН з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО). „З того часу день народження Києва відзначається в останні вихідні травня", – сказав міський голова.

900 тис. грн. – за моральні збитки

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Судовий позов про відшкодування моральних збитків на суму 900 тис. грн. розглядає Галицький районний суд Івано-Франківської області. Як повідомила газета „Західний кур'єр", суд провів перше слухання у справі. Позивачкою є жителька одного із сіл Галицького району, відповідачем – районна лікарня. У жовтні минулого року жінка народила доньку, але після пологів лікарі визнали матір хворою на СНІД. Діагноз підтвердили і київські фахівці. Лікарі також повідомили жінці, що дитина може бути ВІЛ-інфікованою. Після цього мати опинилася в психологічному шоці, а її чоловік намагався накласти на себе руки. Пізніше львівські медики встановили, що усі здорові, але чутки про захворювання розповсюдилися по селі, усі знайомі відвернулися від них. У позові йдеться, що причиною всього стало недбале ставлення до своїх обов'язків медсестри районної лікарні, яка переплутала аналізи.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Міжнародна амнестія критикує Раду безпеки ООН

ПРАГА. – 25 лютого Міжнародна правозахисна організація „Амнесті Інтернешинел" з резиденцією в Лондоні висловила критику на адресу Раду безпеки ООН – за брак належної уваги до проблеми прав людини, пов'язаної із кризою навколо Іраку і можливою воєнною акцією у цій країні, а також із конфліктом на Близькому Сході.

Міжнародна амнестія вважає, що будь-яке рішення Ради безпеки ООН у справі Іраку повинно брати до уваги права людини у цій країні. Досі Рада безпеки у рамках дискусій на тему можливого воєнного удару проти Іраку не провела жодних дискусій на тему прав людини і можливої гуманітарної катастрофи після воєнної акції.

Ми розуміємо, що такі дискусії проводяться за зачиненими дверима, – каже з цього приводу Генеральний секретар „Амнесті Інтернешинел" Ірене Ган, однак, доля цивільного населення не повинна залишатися поза увагою членів Ради безпеки.

Міжнародна амнестія, за її словами, не займає конкретної позиції у справі війни, тобто не виступає проти воєнного удару і не підтримує його. „Нам ідеться про те,– підкреслює І. Ган, – щоб люди, які беруть на себе відповідальність за такі тяжкі політичні рішення, рахувалися також із наслідками в ділянці прав людини і з можливою гуманітарною катастрофою".

Міжнародна амнестія стежить за становищем в ділянці прав людини в Іраку вже протягом 30 років. Амнестія вважає режим Садама Гусейна одним із найжорстокіших і найрепресивніших порушників прав людини.

У 80-их роках у першому звіті про Ірак Амнестія повідомила про масову різню курдів у північному районі Галабджа, проте ні Сполучені Штати, ні Великобританія не проявили жодного зацікавлення тим звітом. Сьогодні так само тяжко привернути увагу до проблеми прав людини, тобто наслідків воєнного удару для цивільного населення Іраку.

Незалежно від того, чи буде війна в Іраку, чи ні, заявляє Генеральний секретар Міжнародної амнестії, жертвою стане цивільне населення. Тому ця правозахисна організація вимагає розмістити в Іраку, поряд з воєнними інспекторами, інспекторів із дотримання прав людини – з правом перевіряти в'язниці, а також поліційні управління й дільниці.

Водночас Міжнародна амнестія закликає Раду безпеки та інші структури ООН серйозніше зайнятися розв'язанням близькосхідних проблем, зокрема надіслати в район конфлікту міжнародних спостерігачів, які стежитимуть за дотриманням прав людини.

Василь Дарчук,
Радіо „Свобода"

Чергова спроба дискредитувати В. Ющенка

ЛЬВІВ. – Провокацією, зорієнтованою на майбутні президентські вибори, назвали представники бльоку „Наша Україна" розклеєні невідомо ким у цілому місті плякати, які дискредитують Віктора Ющенка. Представники бльоку плянують звернутися до прокурора з вимогою розслідувати цей випадок.

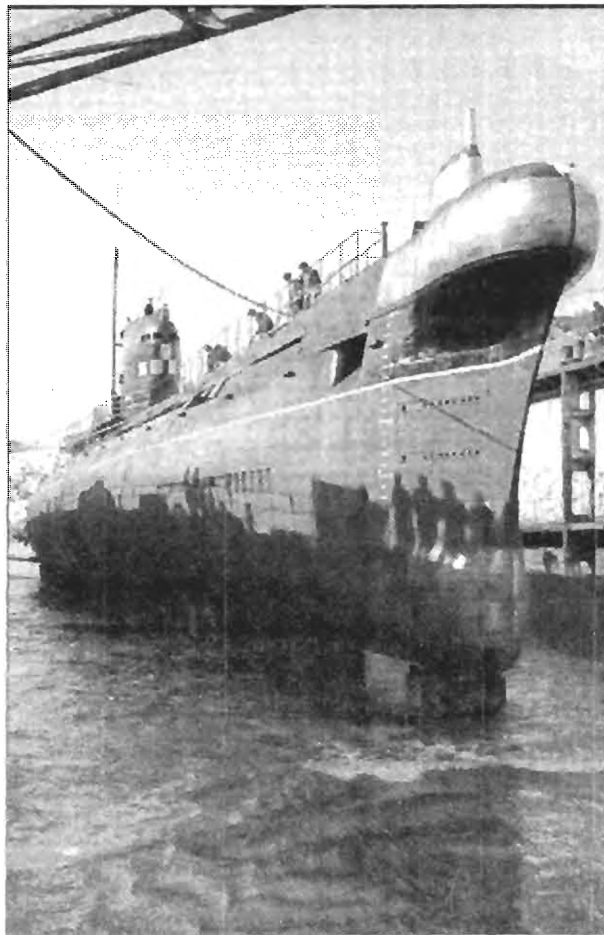
Протягом останніх двох тижнів це вже третя провокаційна акція у Львові, спрямована на дискредитацію Віктора Ющенка. Спочатку були фальшиві листи нібито від його імені, потім віче, де зненацька з'явилися антиющенківські гасла, а тепер дороговартісні плякати з написом „Благословіть, батьку!".

На плякатах використано сюжет відомого полотна Рембрандта „Повернення блудного сина". Шляхом фотомонтажу зображено Леоніда Кучму та Віктора Ющенка, який нібито „просить дозволу на проведення антипрезидентської революції".

Все це після того, як Верховна Рада України 20 лютого ухвалила постанову, щоб дослідити першу справу з метою знайти винних. „За" проголосували 346 депутатів із 419 зареєстрованих у залі. Перші слухання в цій справі мають відбутися 4 березня.

УНІАН

Перший підводний корабель України

СЕВАСТОПОЛЬ. – 22 лютого відбувся урочистий спуск на воду єдиного у Військово-морських силах України підводного човна „Запоріжжя". Торік цей корабель відзначив своє 30-річчя. Раніше човен називався Б-435, а 1997 року, після передання до складу ВМС України, з ініціятиви Запорізької міської ради, що взяла шефство над ним, був перейменований на „Запоріжжя". За час служби підводний човен здійснив 14 походів тривалістю близько року кожний – в Атлантику і на Кубу. Після спуску на воду корабель буде відбуксований на судноремонтний завод Чорноморської фльоти Росії для подальшого ремонту. На весну заплановано випробування підводних можливостей човна. *Фото УНІАН*

Україна, Росія...

(Закінчення зі стор. 1)

Коментуючи заяву щодо створення єдиного економічного простору з Росією, Білоруссю та Казахстаном, провідник „Нашої України" Віктор Ющенко заявив: „Всі рішення, які приймаються протягом останніх п'яти років у царині зовнішньої політики нашої держави, свідчать, що чинна влада не може правильно визначити і захистити українські інтереси. Зовнішній курс стає найбільш спекулятивною і нелогічною частиною вітчизняної політики", підкреслив В. Ющенко. „Вісім місяців тому Президент оприлюднив у парляменті власну концепцію євроінтеґрації. Тоді ж було офіційно озвучено рішення України інтеґруватися в НАТО. А тепер ми стали свідками нової заяви про єдиний економічний простір. Скоріше за все, в останній зовнішньополітичній ініціятиві Леоніда Кучми закладено політичний підтекст. Тема інтеґрації з наближенням президентських виборів стає в Україні предметом політичних спекуляцій. В українсько-російських взаєминах найбільше турбує їх несподіваність", – каже В. Ющенко.

Заступник голови комітету Верховної Ради України в закордонних справах Ігор Осташ 25 лютого сказав, що „рішення про утворення такої зони було несподіваним. Це була певна несподіванка для українських парляментарів, тому що в широкому загалі така ідея не обговорювалася. Ми знаємо, що свого часу ВР прийняла рішення про те, що навіть СНД є лише консультативним органом, а тут навіть іде мова про створення певних наддержавних інституцій. Виникає серйозна колізія. В першу чергу це, звичайно, має розглядатися в українському парляменті. У мене таке враження, що ми колись уже таке проходили – наприклад, був колишній МЕК, Міждержавний економічний комітет. Трошки дивує формат чотирьох держав: виникає запитань більше, ніж відповідей. Важко зрозуміти, що буде далі з ЕврАзЕс, а також із ГУУАМ, у якій Україна тепер практично відіграє ролю провідника. Ми наближаємося до обговорення програми уряду. Очевидно, при цьому варіянті має з'явитися щось таке, що відображатиме позицію Президента і, можливо, уряду України, бо тепер, принаймні в програмових викладах, ми не бачимо ніяких серйозних змін курсу. Виникає питання, яка глибина цього спільного економічного простору? Чи це лише митний союз, який уже існує у рамках ЄврАзЕс, чи це вже мова про дещо глибші інтеґраційні процеси, валютний союз? Але при цьому для нас важливо і питання вступу України до Світової організації торгівлі (СОТ). Ми знаємо, що Росія, яка також прагне до СОТ, має серйозні проблеми із ціною на газ, бо вона є різною на внутрішньому і зовнішньому ринках. Тому я думаю, що під час обговорення програми уряду питання про спільний економічний простір обов'язково вирине у сесійній залі".

Під час візити було також обговорено питання морських кордонів між Україною та Росією. Крім того, обговорювалися питання колективної безпеки СНД у випадку війни з Іраком.

Бі-Бі-Сі

Л. Кучма, В. Путін, О. Лукашенко і Н. Назарбаєв поховали СНД

МОСКВА. – Рішення президентів Росії, України, Білорусі та Казахстану про створення Єдиної економічної зони може означати визнання чотирма країнами неефективности СНД та інших існуючих утворень. Так прокоментував підсумки зустрічі президентів у інтерв'ю українській службі Бі-Бі-Сі московський оглядач Віталій Портніков.

„Те, що було проголошено в неділю, - це створення такої собі організації регіональної інтеґрації. Фактично керівники чотирьох держав, які запропонували цей варіянт, визнали неефективність як СНД, так і евразійської економічної спільноти і митного союзу. Незважаючи на те, що підкреслювалося, що це не є альтернативою таким раніше створеним організаціям, як СНД, ЄврАзЕс та митний союз, це є зовсім іншим підходом до справи, - зазначив Портніков. –

Це означає рішення позбутися моделі пострадянської інтеґрації в рамках Радянського Союзу. Те, що відбулося, - це фактично відповідь на питання, де буде новий реальний кордон".

"Україна всі ці десять років - і за часів президента Кравчука і, можливо, дещо меншою мірою під час президентства Леоніда Кучми - обстоювала таку модель інтеграційного розвитку, коли Україні не довелося б підкорятися інтеграційним правилам, які створюють для однієї держави особливі можливості взаємин із іншими державами.

А саме це запроваджувалося в рамках Союзу Росії та Білорусі, в рамках ЄврАзЕс і в рамках митного союзу. Немовби давалися для всіх однакові можливості, однак Росія мала можливість запроваджувати перелік товарів, які можуть переміщатися через російський кордон, і все зводилося до того, що економіки інших країн, які в союзі з Росією, мають підкорятися російським правилам гри. Нинішнє рішення, якщо воно буде втілено в життя, має створити для всіх однакові умови економічної гри", - зазначив В Портніков.

Бі-Бі-Сі

АМЕРИКА І СВІТ

Північна Корея готується до війни зі США

ПХЕНЬЯН, Північна Корея. – Влада Північної Кореї закликає армію та населення бути готовими до війни. В оприлюдненій 25 лютого заяві північнокорейського уряду зазначається, що заплановані на березень маштабні військові навчання США і Південної Кореї можуть стати приводом для нападу на КНДР. Пхеньян нещодавно вийшов із Договору про нерозповсюдження ядерної зброї і загрожує анулювати угоду 1953 року про перемир'я на Корейському півострові. Вашінгтон неодноразово заявляв, що буде домагатися розв'язання кризи навколо ядерної програми Пхеньяну дипломатичним шляхом.

С. Гусейн викликав Дж. Буша на „теледуель"

АГДАД, Ірак. – Президент Іраку Садам Гусейн заявив, що Багдад не має ракет з більшим за дозволений радіюсом дії. Ця заява суперечить позиції інспекторів ООН, які вимагають, щоб Ірак знищив всі свої ракети „Самуд-2", бо їхній радіюс перевищує максимальний, визначений після війни в Перській затоці 1991 року. Заява С. Гусейна пролунала під час інтерв'ю американській телемережі Сі-Бі-Ес. Спостерігачі кажуть, що слова іракського президента свідчать, що він не збирається знищувати ракети „Самуд-2". С. Гусейн кинув виклик Президентові Джорджові Бушові, запросивши його до телеабо радіодебатів щодо необхідности війни. Білий Дім відкинув цей задум як несерйозний і назвав висловлювання С. Гусейна про ракети „Самуд-2" відвертим порушенням вимог ООН.

Верховна Рада слухала про голодомор 1932-1933 років

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Верховна Рада України 12 лютого провела слухання з питання Великого голоду, згідно з постановою від 28 листопада 2002 року. Під час сесії народні депутати вшанували хвилиною мовчання жертви Великого голоду 1932-1933 років.

Відкриваючи парляментські слухання, присвячені цій темі, голова ВР Володимир Литвин закликав парляментарів дати політичну оцінку голодомору 1932-1933 років в Україні. В. Литвин зауважив, що парляментські слухання ставлять за мету ще раз привернути увагу, в тому числі і світової громадськости, до трагічної сторінки історії України. Він визнав цінною дослідницьку працю, проведену спеціяльно створеною Комісією Конґресу США в пізніх 1980 роках, а зокрема працю в ній д-ра Джеймса Мейса, котрий був присутній на згаданих слуханнях. В. Литвин нагадав, що на травень заплановано спеціяльне засідання Верховної Ради з цього питання з участю Президента Леоніда Кучми.

На переконання голови ВР, українська громадськість має винести науку з минулого. „Люди неспроможні змінити щось у минулому, але вони здатні дати йому всебічну, чесну і об'єктивну оцінку, а також винести з цього необхідну науку, щоб запобігти повторенню його гірких та драматичних сторінок", – підкреслив В.Литвин.

В. Литвин також закликав усіх тверезо і виважено, без надмірних емоцій співвідносити свої думки, судження та висновки з сучасними завданнями та перспективами розвитку держави.

Він застеріг, щоб „не взяли гору емоції, щоб замість глибокої аналізи трагічного відрізку вітчизняної історії вкотре не вийшов взаємний обмін політичними випадами і, тим більше, зведення політичних рахунків".

Міністер Дмитро Табачник у своїй промові назвав голодомор в Україні навмисним актом тероризму, котрий знищив біля 10 млн. осіб і перетворив українські села в „жахливі громадські заповідники, кількість яких струснула цілим світом". Він також повідомив, що уряд плянує збудувати Пам'ятник-комплекс Великого голоду, а згідно з твердженням Генадія Удовенка, голови Комітету людських прав, згаданий пам'ятник-комплекс включатиме пам'ятник, музей та історичний дослідний центр.

Левко Лук'яненко, голова Асоціяції дослідників Великого голоду в Україні, повідомив, що ВР звернеться до Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку, щоб ООН визнала Великий голод геноцидом проти українського народу.

Понад 30 промовців виступали на слуханнях, серед них: д-р Джеймс Мейс, Віктор Ющенко, Станіслав Кульчицький з Національного інституту історії, Лесь Танюк з Меморіяльної спілки та багато інших членів ВР і представників інших організацій, котрі досліджують Великий голод.

Головною темою у всіх промовах підкреслювалося потребу визнати Великий голод 1932-1933 років геноцидом вчиненим проти української нації, і дальше проводити дослідницьку працю цих трагічних подій початку 1930 років.

Натомість Петро Симоненко провідник Комуністичної партії України виголосив найбільш контроверсійне слово на слуханнях. Найперше він заперечив штучний характер голодомору та склав вину тієї події на погоду, погані жнива двох попередніх років і на „спадкоємство" періоду перед 1917 роком. Провідник комуністів України приписав вину усього місцевим керівникам, які, він заявив, опісля були покарані урядом Совєтської України.

Цю точку зору негайно та сильно заперечив Іван Плющ, звинувачуючи „жорстокий і безбожницький режим більшовизму" за все, що трапилось в Україні під час Великого голоду.

На закінчення голова ВР В. Литвин підкреслив, що це тільки початки слухань ВР стосовно Великого голоду в Україні та висловився за необхідність поіменно встановити всі жертви голодомору і увічнити їх пам'ять. Він сподівається, що в Києві та інших містах і селах України найближчим часом постануть пам'ятники.

Х. В.–Ф.

Чеченські сепаратисти – в списку терористичних організацій

ВАШІНҐТОН. – Російський уряд 21 лютого привітав рішення Вашінгтону додати до списку терористичних організацій три угрупування чеченських сепаратистів. Речник міністерства закордонних справ Росії Олександер Яковенко висловив задоволення цим рішенням Державного департаменту. „Оскільки ми надали американським правоохоронним органам неспростовні свідчення причетности цих чеченських екстремістських організацій до терористичних дій, то ми вважаємо внесення їх до списку принциповою справою. Це допоможе викорінити базу тероризму у Чечні і відрізати фінансові канали, які живлять терористичну діяльність". За словами американських урядовців, цей список буде оприлюднено у березні, і усі рахунки, які угрупування з цього списку, можливо, мають в США, будуть заморожені. Росія віддавна просила Вашінґтон удаватися до дій проти цих угрупувань. Повідомлення надійшло у той час, коли США намагаються заручитися підтримкою Росії в ухваленні нової резолюції щодо Іраку.

Зустріч Тоні Блейра з Папою Римським

ВАТИКАН. – Святіший Отець Іван Павло II 30 хвилин розмовляв 22 лютого з Тоні Блейром на самоті та закликав британського прем'єр-міністра докласти всіх зусиль, щоб уникнути війни з Іраком. Цей заклик міститься у заяві Ватикану, оприлюдненій після приватної зустрічі Т. Блейра з Папою, який рішуче висловлюється проти війни з Іраком. Т. Блейр твердить, що застосування сили має моральні підстави, якщо Ірак не виконає вимоги ООН щодо роззброєння. Але Ватикан каже, що військове втручання збільшить страждання людей, завдані економічними санкціями і, крім того, зруйнує взаємини між Заходом і мусульманським світом. Минулого тижня Іван Павло II під час зустрічі з віце-прем'єром Іраку Таріком Азізом закликав Ірак співпрацювати з ООН.

Туреччина вимагає письмові ґарантії про компенсації на випадок війни з Іраком

АНКАРА, Туреччина. – Туреччина вимагає від США письмові ґарантії про компенсації за розміщення біля турецького кордону з Іраком підрозділів американських збройних сил. Про це заявив у телевізійному інтерв'ю глава правлячої в Туреччині партії АКП Ердоган. За деякими даними, Анкара вимагає компенсацій за війну з Іраком у розмірі 30 мільярдів долярів – у той час, як США готові сплатити лише 26 мільярдів. За словами Ердогана, парламент Туреччини ухвалить рішення про розміщення в країні американських збройних підрозділів лише тоді, коли буде вирішено питання про компенсації. США мають намір розгорнути з території Туреччини північний фронт нападу на Ірак.

Американці воюватимуть на Філіпінах

ВАШІНҐТОН. – Сотні американських вояків долучаться до філіпінських військ для бойових акцій проти ісламських повстанців на півдні Філіпін. Департамент оборони США заявив 20 лютого, що спеціяльні підрозділи з підтримкою близько тисячі морських піхотинців битимуться з ісламським угрупуванням повстанців „Абу Саяф" на південному острові Жоло. Командувати акцією будуть філіпінці, однак американські війська, які дотепер обмежувалися вишколом філіпінських сил, зможуть брати участь у бойових діях. Урядовий речник у Манілі спростував цю інформацію і заявив, що роля американських військ полягатиме у навчанні і консультації філіпінських вояків. Громадська думка виступає проти присутности американських військ, позаяк у країні діє конституційна заборона на участь чужоземних військ у бойових операціях. „Абу Сайяф" – проголосило своєю метою створення ісламської держави на півдні Філіпін. Однак відомим воно стало переважно через викрадення людей, за яких вимагало грошові викупи. США внесли „Абу Сайяф" до переліку терористичних організацій, звинувачуючи угруповання у зв'язках з мережею О. бен Ладена „Аль-Кайда".

Північнокорейська ракета затьмарила президентську інавґурацію

СЕУЛ, Південна Корея. – Інавґурацію нового президента Південної Кореї Ро Му Хена було затьмарено ракетним запуском, здійсненим Північною Кореєю. Ракета впала в море у невтральних водах між Корейським півостровом і Японією. Секретар Державного департаменту США Колін Павел, промовляючи у Сеулі, назвав випадок безневинним, офіційні японські представники також закликали не перебільшувати значення цього, додавши, що тепер ведеться розслідування. К. Павел сказав, що північнокорейці здійснили випробування морської ракети невеликого радіюсу – десь із 60 миль. Він додав, що це досить стара система і що Північна Корея попередила американських морських піхотинців про пляни запуску. Однак новий південнокорейський президент заявив, що можливість створення Пхеньяном ядерної зброї становить загрозу мирові.

Американські війська готові до вторгнення

ВАШІНҐТОН. – Американські війська готові розпочати вторгнення до Іраку, якщо Президент Дж. Буш вирішить розпочати війну з Багдадом. Про це заявив секретар Департаменту оборони США Д. Рамсфелд, який 21 лютого сказав, що нагромаджених у зоні Перської Затоки американських та британських сил цілком досить для цього. Раніше представники американського військового відомства заявляли, що в реґіоні перебувають понад 150 тис. військових, десятки військових кораблів і сотні літаків. Однак Д. Рамсфелд відмовився називати конкретну кількість, заявивши при цьому, що в разі початку війни Америку підтримає велика міжнародна коаліція.

За матеріялами ЗМІ

Шлях України...

(Закінчення зі стор. 1)

Америці „спасибі”. Америка від цього протистояння не отримала жодного економічного виграшу. Більше того, з 1991 року почала фінансово допомагати кожній республіці у Східній Европі.

Останні події коло Іраку, можлива військова атака Америки і її прямих спільників на режим С. Гусейна, а не на народ Іраку, поляризувала світ, розділила на дві частини. Але, підкреслюю, це ніякий не „конфлікт Америки і Іраку”, це війна проти абсолютно очевидної загрози диктатури тероризму Европейській цивілізації і демократії. В той же час, мусульманські фанатики не менше переконані у своїй правоті, ніж колись були більшовики чи нацисти у своїй.

Демагоги всіх рівней стверджують, що „мир – краще війни”. Хто заперечує? Але якщо говорити про реалії, які дуже легко прогнозувати, якщо не забувати історію, то стає абсолютно ясним: надія на миролюбність мусульманського фундаменталізму, тероризму, з його „джигадом невірним” – чиста ілюзія, якщо не обман. Краще „мала війна”, ніж знищене людство і загальнолюдські цінності. Краще своєчасний „байпес” на серці світу, ніж суцільний його „інфаркт”.

Найкраще зрозуміли це країни, які нещодавно жили при політичній і економічній диктатурі СРСР. Це Польща, Чехія, Словаччина, Румунія й інші, які мають увійти в ЕС та НАТО в 2004 році. Так само зробили і країни Прибалтики. Всі вони відразу ж підтримали позицію Америки, виступивши з відповідними заявами.

Але Франція, Німеччина і Бельгія, провідні держави Европейського Союзу, дотримуються іншої думки і стали в опозицію до Америки. І після провокаційного виступу президента Франції, який запропонував „новим” „помовчати”, що викликало обурення урядів Польщі, Румунії, Словаччини, інших „нових” країн, фактично постало питання не тільки про розкол Европейського союзу, але й Европи в цілому.

Члени уряду Польщі підкреслили, що Франція і Німеччина не розуміють: підтримка Америки в питанні з Іраком не спрямована проти країн „старої Европи”, а базується на вдячності за допомогу у руйнації комуністичного режиму, на її вирішальній ролі у розширенні НАТО, на переконаності, що Америка і в подальшому надасть допомогу, не кине напризволяще. Крім того, Франція і Німеччина, виступаючи проти надання фінансової допомоги Туреччині, по суті виступили і проти єдности НАТО, руйнуючи і цю організацію, з наступними непередбачуваними наслідками.

А що ж Україна? Яка її позиція?

До останніх днів Україна демонструвала явно неґативне ставлення щодо „аґресивних намірів США щодо Іраку”, виступаючи за „мирне розв'язання конфлікту”. Можна підсумувати, що ця позиція стала результатом раптової переорієнтації економічних спрямувань на арабські країни.

Урядові, політичні і бізнесові делеґації України безконечним потоком прямували останні роки на Близький Схід. А останні поїздки Президента Л. Кучми в цей реґіон супроводжувалися підкресленням повного взаєморозуміння і єдности політичних прагнень України і арабських країн, зокрема у вирішенні близькосхідньої кризи. Мабуть, тому Україна визнала позаминулого року на рівні посольства неіснуючу державу „Палестина”, а її провідника Арафата Президент Л. Кучма нагородив орденом Ярослава Мудрого.

По-різному можна трактувати ці факти, але все ж таки настав момент істини. Минулого тижня Америка прямо звернулася до уряду України про допомогу (думаю, не стільки, щоб її дійсно отримати, скільки, щоб остаточно переконатися, хто є хто): послати в район Перської затоки підрозділ радіяційного, хіемічного і біологічного захисту населення для ліквідації можливих наслідків ураження.

Леонід Кучма

І „гора народила мишу”: Рада національної безпеки України прийняла рішення надіслати такий підрозділ, але при умовах: він не братиме участи у військових діях; може бути надісланий лише за рішенням ООН і діяти під її керуванням; Україна отримає персональне запрошення від країни, де цей підрозділ буде базуватися; і якщо парлямент України дасть дозвіл на це.

„Не вмер Данило, то болячка задавила!”. Чи не так? І це називається „підтримкою Америки”? Чи так відповіли Італія, Еспанія, Португалія, Греція? Не кажучи вже про Польщу, Чехію, Словаччину, Литву, Латвію, Естонію, Грузію. Чи їм більше треба, ніж Україні?

Газета „День” (22 лютого) надрукувала декілька інтерв'ю з провідними політиками і урядовцями України.

Екс-міністр оборони **О. Кузьмук** каже, що „Україна готова захистити людей, які потраплять в зону застосування зброї масового знищення”.

Екс-віце-прем'єр-міністер **І. Курас** повторив вище перелічені умови, при яких Україна зможе надіслати свій підрозділ.

Народний депутат **П. Писарчук** (СДПУ(о)) застерігає: „Як будуть розвиватися події, якщо американці зачеплять гордий мусульманський світ, сказати важко”.

Депутат **А. Шкіль** (БЮТ): „Надсилати підрозділ – це вияв підтримки американської аґресії”.

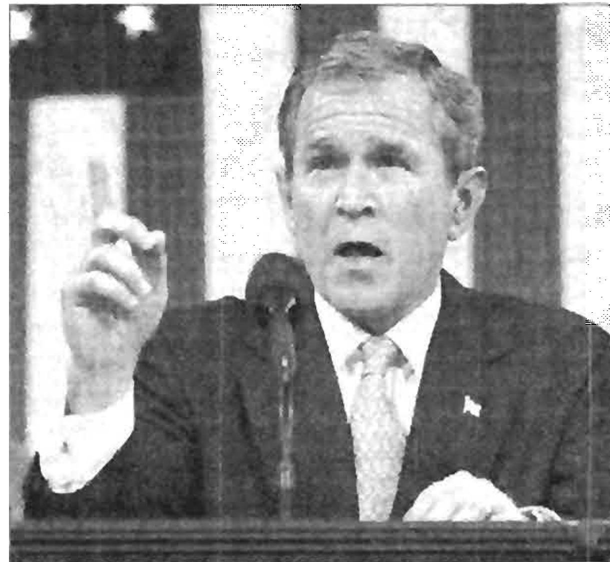
Ю. Павленко (голова Молодіжної партії) вирішує всі проблеми праґматично: „Хай американці визнають Україну країною з ринковою економікою. Допоможуть вступити у Всесвітню торговельну організацію. Скасують всі санкції щодо українських товарів. Виведуть Україну з усіх чорних списків. Компенсують витрати на операцію. Визначать, скільки Україна зможе отримати після завершення війни і взяти участь в розробі нафти і газу в Іраку. І скільки обіцяє інвестувати в Україну. Тоді ми навіть свої військово-повітряні бази могли б запропонувати”.

Незле, правда? І відверто. Як на базарі.

Складається таке враження, що останні події в Україні, включно з „касетним скандалом“, „кольчугами” і парляментською кризою позбавили багатьох політиків далекоглядности і логіки. Сьогодні перед світом стоїть не теоретичне, а практичне питання: чи виживуть демократія та цінності европейської цивілізації, її усталені віками інститути, чи загинуть? Бо сьогодні проблема не в агресивності Америки, а навпаки – в її нерішучості. Америка вже згаяла час, коли можна було, і треба було, поставити ультиматум С. Гусейнові.

Америка вже довела свою рішучість і принципи під час „югославської кризи”, без чого ця „криза”, що могла знищити Европу, не була б вирішена. Тоді всі европейські країни, включно з Францією і Німеччиною, не були спроможні врятувати Боснію і Хорватію від Мілошевича. Америка з великим застереженням включилася в цю халепу – і нарешті всі зрозуміли й оцінили цей крок і підтримали її.

Сьогодні багато людей в світі, які не вміють чи не хочуть аналізувати історію, виходять на вулицю з плякатами, засуджуючи Америку. Мільйони людей в різних країнах не спонтанно, а організовано, в один і той же день, 15-16 лютого вийшли на вулиці. Хто організував ці „народні маси”, що одночасно вийшли у 350 містах по світі? Невже лише через Інтернет? – як писав „Нью-Йорк Таймс”. Хіба в Греції або Індонезії вийшли люди через Інтернет? Невже це „миролюбна хвиля трудящих мас” заполонила вулиці Парижу, Риму, Відня, Берліну, Москви, Копенгаґену, Токіо, Нью-Йорку, Лондону, Отави, Мельбурну, Праги.., навіть – Тель-Авіву!

Джордж Буш

Чи не варто замислитися над тим, хто оплатив цей одночасний у всьому світі „бенкет демократії”? Бо ті мільйони кольорових плякатів, прапорів і транспарантів, що несли люди в цей день, та море друкованої продукції, що супроводжували ці акції, коштують десятки мільйонів долярів. Звідки вони?

Кореспондент газети „Нью-Йорк Таймс” (22 лютого) у Варшаві Креґ Смит взяв декілька інтерв'ю про сучасну ситуацію. Економіст Я. Веселовський так сказав: „Америка – це реальність, а об'єднана Европа – лише мрія. Ми вибираємо реальність”. Представник Америки в НАТО Николас Бернс відповів: „Польща стала однією з наших найважливіших союзників в НАТО, демонструє реальні військові кроки і чітку політичну волю в боротьбі з міжнародним тероризмом”. Виходить, Польща набагато швидше України зорієнтувалася в реаліях, які домінують сьогодні в світі.

Таким чином, світ сьогодні на роздоріжжі. Що робити? Чи йти за демагогами, які лише прикриваються демократією, чи реально оцінити складну ситуацію і прийняти складне, але відповідне рішення?

Незалежна Україна, яка отримала унікальну можливість увійти в Европу з перших своїх кроків, яка була підтримана багатьма країнами світу, в тому числі – й Америкою, сьогодні втратила політичну орієнтацію. Вона реаґує не на голос розуму, а на крики натовпу і меркантильну зацікавленість нових „нуворишів”, у яких серце, патріотизм і мораль лежать в гаманці.

Україна не розуміє, що дорога в майбутнє сьогодні лежить не через Париж, Берлін, чи Багдад, а через Лондон і Вашінґтон.

Народні депутати мають вибирати між двома патріярхами

Як відомо, на запрошення голови Верховної Ради наприкінці минулого року Україну мав відвідати Патріярх Московський і всія Руси Алексій II, але 28 жовтня 73-річний предстоятель Російської Православної Церкви, перебуваючи в Астрахані, мав приступ гіпертонії і був змушений лікуватися в Москві. Через захворювання візита в Україну була відкладена, але в самій Україні цей час позначився поділом на два табори - тих, хто чекає на приїзд Патріярха, і тих, хто не хоче бачити його в Україні. До перших належать громадські організації – Центр підтримки канонічного православ'я „Київська Русь", центральний штаб Російського бльоку, Союз православних громадян України та деякі інші. Проти візити висловилися національно-демократичні сили. Проти них, а також проти УПЦ Київського патріярхату спрямована останнім часом ворожість промосковської преси.

Алексій II вже відвідав південні области України в 1997 році. З усього видно, що тодішня поїздка була лише розвідкою, у висліді якої Московська Церква переконалася, що на відміну від промосковських віруючих, котрі, теж на півдні і сході України, вживали фізичної сили проти Філарета, прихильники Київського патріярхату поводяться чемно, тож можна приїздити не тільки до Одеси, а й до Києва. Мета такої поїздки теж зрозуміла: присутність Московського патріярха має нагадати численним, на жаль, православним громадам УПЦ, хто є їхнім провідником і кого вони мають слухати.

Журнал Московського патріярхату в Україні „Спасіте наші душі!", що має другу назву „Всеукраїнський православний журнал для віруючих і невіруючих", в числі 11(44) за 2002 рік подав висловлювання ряду політичних діячів України з приводу візити Алексія II. Провідник Соціялістичної партії О. Мороз сказав про Алексія II, що „через нього українське православ'я входить до світової православної спільноти". О. Мороз пригадав, що під час відвідання Волині і Тернопільщини Алексій II починав свої звернення до народу „бездоганною українською мовою". Провідник бльоку БЮТ Юлія Тимошенко, яка сама належить до УПЦ Московського патріярхату, сказала, що візита Патріярха цієї Церкви „дуже велика подія для України, тому такі візити слід лише вітати". Провідник партії „Солідарність" Петро Порошенко: „Я позитивно ставлюся до візити Святішого Патріярха Московського в Україну". Провідник партії „Захисники Вітчизни" (фракція „Наша Україна") Юрій Кармазин: „Святіший Патріярх повинен частіше бувати в Україні, тому що у нас багато святинь, велике число парафій, мільйони віруючих, які повинні мати можливість молитися з Патріярхом". Провідник Народно-демократичної партії Валерій Пустовойтенко: „З радістю візьму участь у зустрічі з Патріярхом". Провідник руху „До Европи – з Росією" Андрій Деркач: „Візита в Україну Святішого Патріярха буде подією величезного духовного і державного значення. Святіший Патріярх є символом відвічної духовної єдности братських народів України, Росії і Білорусі, без якої у них не може бути майбутнього в сучасному світі".

Щоб переконатися у тому, які саме погляди несе в Україну Російська Православна Церква на чолі з Алексієм II, не треба чекати його приїзду. Досить перегорнути сторінки згаданого вже журналу, щоб слідом за висловлюваннями народних депутатів побачити розділ „Сектоведения", у якому поміщено статті „Київський патріярхат перетворився у неопротестантську секту", „Уніяти продовжують католицький тиск на Схід" та ін. Вже самі заголовки свідчать про те, що Петро Порошенко глибоко помиляється, стверджуючи, що візита „сприятиме діялогові між традиційними конфесіями України".

Звісно, Московський патріярх формально може відвідати Україну. Але змістом його приїзду має стати перепрошення за багаторічне потурання РПЦ комуністичній владі у переслідуванні інших християнських конфесій, за участь в утвердженні імперської зверхности на тлі приниження українського народу, неприйняття його мови, гетьманів, історії, за маніпуляції проти українського православ'я за роки незалежної України. Таке перепрошення не обов'язково виголошувати „бездоганною українською мовою", можна й російською, але щиро. Саме ці постулати мають бути провідними для народних депутатів при виборі того патріярха, до якого вони мають прихилитися.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про радість чи небезпеку листування?

Здається, кожному відомо і кожний з нас пережив радість, яку може принести гарний, теплий лист. А з яким зворушенням сприймаємо листи, в яких є вияв любови! З яким пієтизмом та зворушенням зберігаємо такі листи та читаємо їх навіть після довгих років, тримаючи, немов скарб, у якійсь спеціяльній шухляді.

Так воно було із гарним і романтичним листуванням впродовж віків – здається, до п'ятдесятих років проминулого XX сторіччя, коли переписку рукою знівечив назавжди всевладний комп'ютер.

Тепер залишається лаконічне „Я тебе люблю", яке може написати кожний, що тільки володіє комп'ютером. Немає гарних слів, немає цитування улюблених поезій чи пісень, немає нарисованих серденьок чи інших додатків.

Але поруч таких давніх романтичних листів, що переховуються роками, а то й віками – довгими сторіччями великим скарбом було також листування славних осіб, письменників, політичних мужів чи інших відомих та шанованих особистостей. Звичайно після їхньої смерти це листування ставало джерелом інформацій для істориків, літераторів, які з'ясовували об'єктивну вартість цих матеріялів і пускали їх в науковий обіг. Скільки цікавого та цінного можна було із цього неприватного листування здобути для історії та для характеристики тих незвичайних людей, що ці листи писали. Скільки сотень книжок постало завдяки вивченню в архівах такого листування. І скільки дослідників історії чи літератури здобуло славу саме завдяки знайденню листування славних осіб. Розуміється, в опрацюванні листування однієї чи іншої відомої постаті історії, літератури, мистецтва чи іншої ділянки культури незвичайно важливою є особа, яка ці досліди провадить, як теж зрозуміння причини, чому вона це робить.

Але це є самозрозумілі принципи наукових дослідів і їх зайве пояснювати. Все ж таки саме ці принципи вимагають від дослідників чужого листування особливо точного дотримання історичної правди та точного передавання тексту листів.

Розуміється, коли йдеться про листування давно померлих осіб, то як точно наукові дослідники їх цитують, тільки вони самі знають. Коли, однак, ідеться про інтерпретацію листування живих осіб – тоді „на поготів"! Автор чи власник таких листів, які він передав до архівів у публічних, наукових інституціях, мусить знати, що там вони ніяк не будуть перебувати у таємниці, а будуть доступні для кожного дослідника. Тут саме і чигає небезпека.

Бо коли дослідник відтак публічно інтерпретує такі листи – що може зробити автор, який їх необачно передав? Відповідати „неправдою є, а правдою є...?". Це було б, здається, неповажно і „не по-науковому".

Треба бути, отже, дуже обережним із своїм листуванням за життя, а може, навіть добре подумати, що передавати на випадок смерти до публічного вжитку, бо... можна потрапити під гостре перо якогось „дослідника", що пояснить листування по-своєму.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз SVOBODA Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Віруючим слід простувати до Києва

31 січня „Свобода" вмістила редакційну статтю „Рік Родини – це справді актуально", у якій наведені слова М. Костомарова, котрий, роздумуючи над нещасливою долею свого народу, писав: „Я певний, що якби Богдан Хмельницький, замість того, щоб проливати річки крови, нищити стільки народу, як і інші українські проводирі, які шукали допомоги усюди, навіть у татар, – звернулися до східніх патріярхів з проханням дати Україні самостійну незалежну Церкву, то, мовляв, доля народу була б зовсім іншою". Коли хтось буде читати історію Української Православної Церкви, то дізнається, що після столітньої духовної неволі постала 1921 року відроджена у вогні народної революції Українська Автокефальна Православна Церква.

Першим Митрополитом УАПЦ було обрано о. Василя Липківського. Ту незалежну Православну Церкву червона московська влада повністю знищила.

18 листопада 1990 року в Києві було проголошено Київський Патріярхат, на першого Патріярха було обрано Митрополита Мстислава, а після його смерти було обрано Патріярхом Володимира (Романюка). У 1992 році відбувся Всеукраїнський Православний Собор, на якому було об'єднано Українську Православну Церкву і Українську Автокефальну Православну Церкву в єдину Українську Православну Церкву Київського Патріярхату.

Митрополита Філарета було обрано заступником Патріярха Київського і всієї Руси-України. Після відходу у вічність св. п. Патріярха Володимира, Митрополит Філарет був обраний Патріярхом Київським і всієї України.

Якщо ті сьогоднішні владики справді – українці, якщо вони борці за кращу долю свого народу, і наслідують віру Рівноапостольного князя Володимира Великого, то повинні простувати до Києва, визволившись самим, бо Україна має бути вільною, тобто – у самостійній державі має бути і самостійна Українська Церква.

Роман М. Боднар,
Рочестер, Н. Й.

„В усьому винна опозиція"

У „Свободі" з 17 січня прочитав я статтю О. Падик про те, що сам голова СКУ А. Лозинський недолюблює опозицію і засуджує „провокатора" М. Мельниченка.

Я особисто провів розслідування в цій справі, й от що я виявив. Замовником „касетного скандалу" є не хто інший, як В. Ющенко. Це він замовив, щоб опозиційні Мороз з Симоненком і Тимошенко вбили Ґонґадзе.

Як було? Мороз, Симоненко і Тимошенко спіймали Гонгадзе. Тимошенко з Симоненком тримали, а Мороз власноруч відрубував голову Гонґадзе. Тоді Мельниченкові наказали, щоб змонтував запис, – нібито це зробив ні в чому не винний Кучма.

Це Ющенко дав вказівку, знищити за десять років правління чудових керівників аж чотири мільйони українців. Це та четвірка змусила вісім мільйонів душ вештатись по закордонах в пошуку кусня хліба. Також ця четвірка спонукала три мільйони молодих жінок та дівчат їхати з Батьківщини, щоб займатися проституцією.

Опозиція також змушує, щоб матері посилали десятирічних дочок на дорогу своїм тілом заробляти, щоб ще менші сестри та брати, а також хвора мама, не померли з голоду. Саме через них не пішли до школи сто п'ятдесят тисяч дітей, бо нема що вдягнути. Саме через них в Україні є сто тисяч безпритульних дітей.

Це опозиція змусила Кучмового зятя Пінчука награбувати з українського народу два мільярди долярів. Також опозиція змусила першого помічника Кучми, В. Медведчука, награбувати мільярд долярів. Коли та клята опозиція змушує красти гроші ні в чому не винних олігархів та прихвостнів Кучмових, від холоду і голоду помирають люди, які завжди в чомусь винні.

Це опозиція змусила Кучму, щоб поставив прем'єром Януковича, який був аж два рази за ґратами.

Це опозиція відправляє на той світ щоденно по три з половиною тисячі українців. Через опозицію в сільській місцевості автобуси майже не ходять. Я знаю такий випадок: жінка яка колись усі сили віддала радянській владі, а потім запряглася аж у три праці, у семидесятирічному віці, накінець злягла. Коли потрібно було нагодувати її і напоїти, доглядала цю бабцю дівчина, якій платили всього аж дві гривні в місяць. Це певно опозиція так потурбувалась, бо треба було з когось надерти Кучминим зятям мільярдів.

Біда наша, що деякі з нас вірять владі, а не опозиції. Тим часом влада спочатку обіцяє золоті гори, а потім робить життя ще жалюгіднішим від попереднього.

Федір Бабак,
Совп Лейк, Ваш.

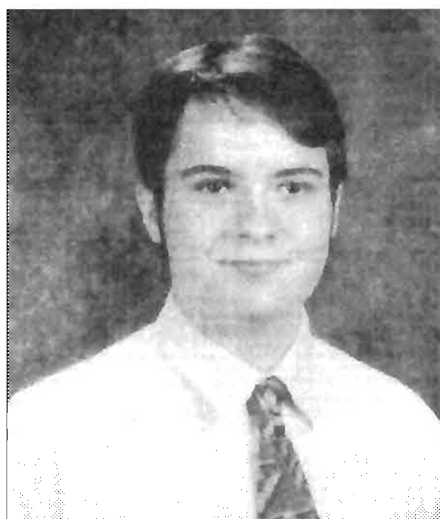
Україна у нас одна

Дякую „Свободі" за те, що згуртовує нас навколо національної ідеї. Ми, українці, належимо до різних вірувань, угрупувань. Але Україна одна, і нам конче потрібно це усвідомити. Будуймо повноцінну, незалежну державу всі разом! Розробімо літературну мову, спільну для усіх українців, знаймо свою історію, культуру, поважаймо народні звичаї.

З газети „Свободи" я дізнаюся, що заокеанські українці також колядують, писанкарюють, відзначають релігійні й громадські українські свята. Для читачів в Україні цікаві розповіді про діячів української культури за рубежем, про здобутки творчих колективів.

Лідія Пашкевич,
м. Черкаси

Тимофій Грушкевич – кращий студент

Тимофій Грушкевич

Тимко народився в містечку Савтфільд, Миш., в родині Володимира і Вікторії Грушкевичів. З ранніх років від батьків і бабці Ірини засвоїв українську мову. Його батьки належали до Пласту, були активні на Пластових таборах, в українській оселі „Діброва". Там тата називали Дусько, він був курінним. Отож Тимко всюди бував з батьками. Також і маленький його кузин Дем'ян Грушкевич гарно володів українською мовою. Тимофій закінчив щоденну українську католицьку школу в Дітройті, де завжди виступав на імпрезах. Коли Василь Колодчин промовляв, то Тимка тримав біля себе, щоб усі його бачили.

Невдовзі бабця померла, а за нею і тато. Володимир (Дусько), мав тільки 52 роки, а синові було тоді 12 років. Тимко пізніше поступив в середню католицьку школу, вчився на „відмінно", брав участь у театральних виставах, мав чудовий голос-баритон, який успадкував від батька. Після школи він поступив в університет. Школа в грудні минулого року відрядила його в Австрію, на чотири місяці – за програмою обміну студентами.

Там вже були 15 студентів і учителька з України. Вибрали Тимка перекладачем. Оскільки ж він був активний в університетському мистецтві, то знову ж вибрали його керівником драматичного гуртка. Поза навчанням були прогулянки в гори, відвідування музеїв у Відні і Зальцбурґу.

Українці запрошували його поїхати з ними в Україну, але Тимко відповів, що спершу треба університет закінчити. Щасти йому, Боже!

Ольга Ґаховська,
Дірборн, Миш.

Школі буде п'ятдесят

Я продовжую започатковані на сторінках „Свободи" розповіді про різні види „Рідних шкіл" в діяспорі. Хочу коротко розповісти про школу українознавства Товариства „Рідна школа" в Клівленді (Парма), яка цього року відзначатиме своє 50-річчя. Школа має 11 клясів з підготовчою групою, 12 вчителів, більшість яких має вищу спеціяльну педагогічну освіту. Педагогічний колектив, разом з батьківським комітетом, під орудою директора школи д-ра Вірослава Костя та адміністратора Лідії Парк, голови батьківського комітету д-ра Юрія Яськіва, створює дружну і злагоджену атмосферу праці для удосконалення методів навчання. А основою основ є теза: „В рідній школі – рідна мова", хоч це повинно бути не тільки в школах, але й в родинах. Якщо вдома дитина не чутиме рідної мови, не закріпить українських традицій, то школа не в силі затримати молодь при українській національності. Отож, просимо всіх випускників школи, батьків, громадські організації на імпрезу з нагоди 50-річчя, яка відбудеться 12 жовтня 2003 року, в неділю, в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці: 6810 Broadview Rd., Parma, OH.

Плянується бенкет з мистецькою програмою, підготовленою колишніми випускниками і сучасними учнями. Просимо зголошуватися до Люби Мудрої за адресою: 2920 George Ave., Parma, OH 44134.

Оксана Шараневич,
Парма, Огайо

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український Народний Союз Висліди праці організаторів у 2002р.

Organizer (Branch)	Members Organized	Amount of Insurance
Streletsky, Lubov (10)	24	$444,000
Brodyn, Christine (27)	17	$249,000
Hawryluk, Stephanie (88)	16	$105,000
Hawrysz, Stefan (83)	16	$217,000
Pylypiak, Myron (496)	16	$174,000
Woch, Steven (88, 171 and others)	15	$467,000
Fil, Nicholas (13)	14	$715,000
Trytjak, Oksana (25, 412)	11	$216,000
Matiash, Eli (120)	10	$241,000
Bilchuk, Nina (153, 27, 777, 16, 486)	9	$579,999
Oscislawski, Eugene (234)	9	$60,000
Olenchuk, Alice M. (112)	8	$40,000
Zaviysky, Yaroslav (155)	8	$50,000
Krywulych, Walter (266)	7	$105,000
Tsvyakh, Miroslava (234)	7	$209,998
Doboszczak, Bohdan (59)	6	$355,000
Hadzewycz, Roma (287)	6	$37,000
Hawryluk, Joseph (360)	6	$85,000
Maruszczak, Olga (82)	6	$40,000
Diakiwsky, Nicholas (161)	5	$30,000
Kaploun, Valia (174, 269, 147, 432)	5	$69,000
Kozak, Christine (134, 25, 39)	5	$407,000
Banach, Joe (378, 88, 409)	4	$65,000
Bobeczko, Nicholas (102)	4	$20,000
Chabon, Joseph (242)	4	$85,000
Hryshchyshyn, Bohdan (264)	4	$20,000
Kovalchuk, John (10)	4	$24,000
Markus, Oksana (217)	4	$28,000
Slovik, Helen (7)	4	$55,000
Staruch, Longin (172, 452)	4	$80,000
Tymocz, Helen (8)	4	$20,000
Welhasch, Stephan (27, 76, 171)	4	$355,000
Bachynsky, Barbara (184)	3	$35,000
Burij, Anna (402)	3	$120,000
Diachuk, Ulana (134)	3	$9,000
Dolnycky, Alexandra (434)	3	$15,000
Felenchak, Michael (271)	3	$125,000
Haluszczak, Maria (70)	3	$11,000
Horbaty, Gloria (414)	3	$55,000
Komichak, Jaroslawa (96)	3	$110,000
Kotlar, Julian (42)	3	$110,000
Krywyj, Vera (174)	3	$33,000
Kuzio, Myron (277)	3	$15,000
Lawrin, Alexandra (175)	3	$65,000
Leshchyshyn, Peter (66)	3	$15,000
Lopatynska, Oksana (194)	3	$15,000
Odezynskyj, Bohdan (216)	3	$25,000
Salabay, Nadia (142, 155)	3	$13,000
Slobodian, Anna (88)	3	$25,000
Agne, Irene (134)	2	$200,000
Borovitcky, Annabelle (230)	2	$7,000
Fedorijczuk, George (162)	2	$15,000
Filipchuk, Andriy V. (174)	2	$100,000
Gawaluch, John (377)	2	$20,000
Groch, Myron (461)	2	$10,000
Kotch, Joyce (39)	2	$35,000
Kozicky, Wolodymyr (8)	2	$10,000
Lischak, Maria (15)	2	$20,000
Moroz, Tekla (465)	2	$30,000
Paschen, Gloria (125)	2	$120,000
Prociuk, Ulana (397)	2	$10,000
Serba, Peter (173)	2	$10,000
Svistoun, Olga (432)	2	$10,000
Worobec, Andre (76)	2	$104,000
Abbott, Clara (290)	1	$5,000
Bilyk, Wolodymyr (170)	1	$5,000
Chupa, Barbara (325)	1	$10,000
Cybriwsky, Ilko (417)	1	$10,000
Danilovitch, Irine (888)	1	$5,000
Darmogra, L. Lesia (127)	1	$5,000
Djoula, Serguei (473)	1	$5,000
Dydyk-Petrenko, Anya (15)	1	$15,000
Galonzka, Dmytro (307)	1	$5,000
Guglik, Julie (259)	1	$5,000
Gulycz, Eugene (12)	1	$3,000
Hawrylciw, Peter (253)	1	$5,000
Hawryshkiw, George (283)	1	$5,000
Hentosh, Marguerite (305)	1	$10,000
Kalynych, Michael (292)	1	$5,000
Karachewsky, Helen (221)	1	$3,000
Korbiak, Gregory (146)	1	$10,000
Kryschtal, Julie (233)	1	$3,000
Kufta, Genevieve (171)	1	$10,000
Majkut, Stephania (238)	1	$10,000

(Закінчення на стор. 9)

Український Народний Союз 2002: Організаційний звіт

2002 рік, який був конвенційним роком, передбачався як рік посилення і перевищення минулорічного продажу поліс УНСоюзу. Традиційно, у кожному конвенційному році загальне число приєднаних членів до УНСоюзу сильно зростало, даючи УНСоюзові змогу задати багатьом організаторам і секретарям грошеву нагороду та осягнути звання „почесного члена у Союзових Клюбах". Одначе 2002 рік не пішов слідами минулої традиції.

Так як і минулими роками, 2002 рік виказує, що пересічна сума забезпечення придбана членом УНСоюзу є вища. Пересічна сума забезпечення проданих поліс на особу у 2001 році становила 18,000 дол. У порівнянні, пересічна сума забезпечення проданих поліс у 2002 році становила 21,000 дол. на особу. У 2002 році продано 384 поліси на загальну суму забезпечення 7,971,997 дол. Загальна сума зібраних вкладок з нових поліс проданих у 2002 році становить 131,829.27 дол.

Одначе, порівнюючи з минулорічною продукцією (2001), організатори УНСоюзу продали 462 поліси на суму 8,232,999 дол. Досягнено тільки 31 відсоток з 1250 річної квоти, встановленої УНСоюзом. З 226 відділів УНСоюзу. 20 відділів не брали участи в організуванні нових членів. Надіємося, що зі зміною системи квоти, яку встановлено постановою Головного Уряду у листопаді 2002 р., квота на 2003 рік буде більш до осягнення і тому заохотить відділи посилити свою участь в організаційній праці, яка є мірилом існування УНСоюзу.

Найкращим організатором у 2002 році є Любов Стрілецька, секретар 10 відділу УНСоюзу, яка продала 24 поліси на загальну суму забезпечення 444,000 дол. з річними вкладками на суму 8,611 дол. На другому місці є Мирон Пилипяк, секретар 496 відділу УНСоюзу. Він продав 16 поліс на суму 174,000 дол. з річними вкладками 7,214.76 дол. Третє місце отримала Христина Бродин, секретар 27 відділу УНСоюзу та працівник Головної Канцелярії, яка продала 17 поліс на загальну суму забезпечення 259,000 дол. з річними вкладками 13,736.27 дол.

Три найкращі організатори за сумою вкладок це Христина Бродин – 13,736.27 дол., що включає одноразову вкладку на суму 11,291 дол., Любов Стрілецька займає друге місце з річними вкладками на суму 8,611.20 дол. і третє місце Валя Каплун, член 269 відділу УНСоюзу і працівник Головної Канцелярії, яка придбала 7,437.10 дол. з річних вкладок.

З усіх 27 Округ, дві Округи осягнули 50 відсотків річної квоти або більше. Округа Олбані перевищила квоту нових членів одною полісою і Округа Північного Нью-Джерзі осягнула більше ніж 50 відсотків своєї квоти. З 25 Округ, які осягнули менше як 50 відсотків їхньої квоти 4 Округи не брали участи в організуванні членів у 2002 році.

Несподівано центр нового бізнесу на 2002 р. змінився і наші здобутки належать виразному зростові нових пенсійних грамот. У зв'язку з нестабільним ринком, який коливається то вгору, то вниз і низькими відсотками у банкових установах, люди шукають за стійким способом інвестування на їхній пенсійний вік. Шість відсотків, які у першому році виплачує УНСоюз на пенсійних грамотах (IRA) запевняє цю стабільність і є надзвичайно привабливими та конкурентними у сьогоднішніх ринко-

(Закінчення на стор. 9)

Найкращі організатори 2002 року

Любов Стрілецька

Мирон Пилипяк

Христина Бродин

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 15 БЕРЕЗНЯ 2003 р.

Парма, Огайо. Річні загальні збори членів 240 Відділу відбудуться о год. 11-ій перед полуднем в приміщенні Є-ора мгр В.Ліщинецького, при 5907 State Rd. В програмі вибір нової управи відділу і важливі інформації про нові продукти забезпечення. З огляду на важливість справ, управа просить про численну участь членів.

За управу Відділу:

Євген Бачинський, голова
Богдан Семків, секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 5 КВІТНЯ 2003 р.

Гартфорд, Конн. Загальні збори 277 Відділу УНС ім. Івана Хрестителя відбудуться о год. 5-ій веч. в домівці Українського Народного Дому при 961 Wethersfield Ave., Hartford, CT.

Мирон Колінський, голова
Мирон Кузьо, секретар

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 8)

вих умовах. У 2002 році УНСоюз продав 64 пенсійні грамоти на загальну суму 1,492,508 дол. у порівнянні з 2001 роком, у якому продано 28 пенсійних грамот на суму 598,892 дол. Загальне число пенсійних грамот УНСоюзу становить 700 зі сумою понад 9,000,000 дол.

Ґратулюємо усім організаторам УНСоюзу, котрі у наших очах є переможцями. Існування УНСоюзу залежить від вас і вашої громади. УНСоюз високо цінить вашу відданість, посвяту і важку працю у намаганні приєднати нових членів. Ми переживаємо важкі і неспокійні часи та події, які відбуваються у світі, але ваша посвята нашій братській установі дає нам запевнення дальшого існування на наступних 100 років.

Христина Є. Козак,
Головний секретар УНСоюзу

Вислідu праці організаторів у 2002р.

(Закінчення зі стор. 8)

Martynenko, Mychajlo (245)	1	$5,000
Maryniuk, Andrew (388)	1	$10,000
Milanytch, Motria (450)	1	$50,000
Milinichik, Janice (147)	1	$10,000
Non-Commission (70)	1	$3,000
Petruncio, Mary (78)	1	$5,000
Petryk, Fedir (362)	1	$5,000
Redko, Alex (130)	1	$5,000
Shean, Michael (113)	1	$25,000
Sherby, Nettie (312)	1	$2,000
Shumylo, Lyubov (10)	1	$20,000
Shuya, Natalie (452)	1	$13,000
Skyba, Andrij (399)	1	$25,000
Slevinsky, Taras (59)	1	$5,000
Stefuryn, Gizelia (169)	1	$5,000
Tatarsky, Helen (94)	1	$5,000
Wynnyk, Ostap (16)	1	$500,000
Total	**384**	**$7,971,997**

2002- BEST ORGANIZERS
(by annual premium and single prem.)

	Br.	Members	Annual prem.	Single prem.	TOTAL
Brodyn Christine	27	17	$ 2,445.27	$ 11,291.00	$ 13,736.27
Streletsky Lubov	10	24	$ 8,611.20		$ 8,611.20
Kaploun Valia	269	5	$ 552.10	$ 6,885.00	$ 7,437.10
Pylypiak Myron	496	16	$ 7,214.76		$ 7,214.76
Markus Oksana	217	4	$ 709.70	$ 6,425.00	$ 7,134.70
Kozak Christine	Various	5	$ 1,632.80	$ 4,774.00	$ 6,406.80
Woch Steven	Various	15	$ 3,785.82	$ 1,500.00	$ 5,285.82
Oscislawski Eugene	234	9	$ 776.55	$ 3,955.00	$ 4,731.55
Hadzewycz Roma	287	6		$ 4,285.20	$ 4,285.20
Zaviysky Yaroslav	155	8	$ 1,749.40	$ 2,590.00	$ 4,339.40
Fil Nicholas	13	14	$ 3,146.25		$ 3,146.25

2002 - BEST ORGANIZERS
(by number of policies)

	Br.	Members	Ins.Amount
Streletsky Lubov	10	24	$ 444,000.00
Brodyn Christine	27	17	$ 249,000.00
Hawryluk Stephanie	88	16	$ 105,000.00
Hawrysz Stefan	83	16	$ 217,000.00
Pylypiak Myron	496	16	$ 174,000.00
Woch Steven	Various	15	$ 467,000.00
Fil Nicholas	13	14	$ 715,000.00
Trytjak Oksana	25	11	$ 216,000.00
Matiash Eli	120	10	$ 241,000.00

MEMBERSHIPQUALIFICATIONS
FOR ALL DISTRICTS
2002

	District	Quota	New members	Percentage atteined	Total insurance
1	Albany	40	41	102.50%	$ 1,000,000.00
2	Northern New Jersey	165	85	51.52%	$2,593,997.00
3	Philadelphia	140	61	43.57%	$860,000.00
4	Niagara	7	3	42.86%	$20,000.00
5	Various	60	25	41.67%	$239,000.00
6	Montreal	15	6	40.00%	$50,000.00
7	Connecticut	40	15	37.50%	$438,000.00
8	Pittsburgh	70	23	32.86%	$426,000.00
9	Central New Jersey	45	14	31.11%	$132,000.00
10	Toronto	23	7	30.43%	$140,000.00
11	Baltimore	20	6	30.00%	$95,000.00
12	Detroit	80	19	23.75%	$279,000.00
13	Shamokin	45	10	22.22%	$155,000.00
14	Syracuse	35	7	20.00%	$170,000.00
15	Cleveland	65	13	20.00%	$63,000.00
16	Boston	10	2	20.00%	$15,000.00
17	New York	95	18	18.95%	$900,000.00
18	Rochester	45	8	17.78%	$53,000.00
19	Buffalo	40	7	17.50%	$90,000.00
20	Youngstown	15	2	13.33%	$7,000.00
21	Wilkes Barre	25	3	12.00%	$15,000.00
22	Chicago	95	7	7.37%	$216,000.00
23	Allentown	30	2	6.67%	$15,000.00
24	Woonsocket	15	0	0.00%	$0.00
25	Winnipeg	5	0	0.00%	$0.00
26	Minneapolis	10	0	0.00%	$0.00
27	Central	15	0	0.00%	$0.00
	TOTAL	**1250**	**384**	**30.72%**	**$7,971,997**

2002 "CLUB OF DEDICATED UNA'ers"
(For enrollment of 5 to 9 new members)

BR.		Members	Ins.amount
234	Oscislawski Eugene	9	$ 60,000.00
	Bilchuk Nina	9	$ 579,999.00
112	Olenchuk Alice	8	$ 40,000.00
155	Zaviysky Yaroslav	8	$ 50,000.00
266	Krywulych Walter	7	$ 105,000.00
234	Tsvyakh Miroslava	7	$ 209,998.00
59	Doboszczak Bohdan	6	$ 355,000.00
287	Hadzewycz Roma	6	$ 37,000.00
360	Hawryluk Joseph	6	$ 85,000.00
82	Maruszczak Olga	6	$ 40,000.00
161	Diakiwsky Nicholas	5	$ 30,000.00
269	Kaploun Valia	5	$ 69,000.00
	Kozak Christine	5	$ 407,000.00

2002 " CLUB OF UNA BUILDERS"
(for enrollment of 10 to 24 new members)

BR.		Members	Ins.amount
10	Streletsky Lubov	24	$ 444,000.00
27	Brodyn Christine	17	$ 249,000.00
88	Hawryluk Stephanie	16	$ 105,000.00
83	Hawrysz Stefan	16	$ 217,000.00
496	Pylypiak Myron	16	$ 174,000.00
	Woch Steven	15	$ 467,000.00
13	Fil Nicholas	14	$ 715,000.00
25	Trytjak Oksana	11	$ 216,000.00
120	Matiash Eli	10	$ 241,000.00

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС
НЕДІЛЯ,
9 БЕРЕЗНЯ 2003 р.

Парма, Огайо. Річні збори Братства свв. Петра і Павла 102 Відділу УНС відбудуться о год. 12:30 по пол. в приміщенні домівки сеньйорів при катедрі св. Йосафата (Астродом) 5720 State Rd., Parma, Ohio. В програмі вибір нової управи на 2003-ій рік. Просимо членів прибути.

За управу:
Данило Бобечко, голова
Микола Бобечко, секретар

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ ПОВІДОМЛЯЄ
РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУГ ВІДБУДУТЬСЯ

Округа	Місце проведення зборів Адреса	Дата	Година	Управа Округи
ПІВНІЧНОГО НЬЮ ДЖЕРЗІ	УНСоюз, Головна Канцелярія 2200 Route 10 Parsippany, NJ	**3/7/03**	2:00	Євген Осціславський Юліян Котляр Софія Держко Андрій Воробець Володимир Білик, Іван Хомко
ДІТРОЙТ	Український Культурний Центр 26601 Ryan Rd. Warren, MI	**3/9/03**	1:00	Д-р Олександер Серафин Роман Лазарчук Ярослав Базюк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Маланка-2003“ в Українському Музеї

Гості забавляються на „Маланці –2003“, влаштованій Українським Музеєм.

НЬЮ-ЙОРК. – „Маланка-2003“ – лише четверта з черги таких імпрез в Українському Музеї, однак вже має за собою певну традицію. Вона стала маґнетом для зустрічі Нового Року та товариського вечора для приятелів УМ не лише з околиці міста, але й ближніх штатів. Цього року гості приїхали з Торонто і з таких віддалених штатів, як Каліфорнія, Невада, Висконсин та Фльорида.

Імпреза відбулася в найбільшій залі „Tavern on the Green", відомого ресторану в Центральному парку, в суботу, 25 січня. Для „Маланки" ця пізня дата вибрана тому, що, за юліянським календарем, субота найбільше зближена до передвечір'я Нового Року, випала Щедрим Вечором.

Гості почали зустріч коктейлем, а відтак перейшли на вечерю до залі назва якої, „Crystal Ballroom", влучно відображає оточення. Тут полум'я свічок відбивається у вибагливому накритті столів, в кришталевих оздобах, в скляних стінах, за якими прикрашені дерева парку також мерехтять світлом. Гості, в елегантному вечірньому одязі, доповнили враження чогось казкового і безжурного. Можна було відчути, що всі раді знову зустрітися, забавитися у святковій атмосфері.

Ведучий вечора Роман Кизик привітав гостей, відтак представив присутніх на залі Постійного представника України в ООН Посла Валерія Кучинського з дружиною Аллою, Генерального консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева з дружиною Світланою, президента Національного університету „Києво-Могилянська академія" проф. Вячеслава Брюховецького з дружиною Ларисою, голову Союзу Українок Америки Ірину Куровицьку, почесну голову СУА Анну Кравчук, колишнього голову Управи УМ Івана Лучечка, голову Українського Товариства лікарів Північної Америки д-ра Ігоря Воєвідку, архітекта нового будинку УМ Юрія Савицького, директора УМ Марію Шуст і голову Управи УМ Ольгу Гнатейко.

У своєму слові О.Гнатейко висловила особливе вдоволення, що на залі є велике число молодих осіб, підкреслила важливість і потребу збільшення реєстру членів УМ, бо саме цей реєстр і його постійний зріст є доказом для міських, стейтових і федеральних установ, що музей розвивається, зростає зацікавлення ним в цілій країні. Це одна з підстав, на яких вони виділяють фінансову допомогу неприбутковим установам, в числі яких і наш музей.

Продовжуючи наш давній новорічний звичай, Орест і Марта Кебало виступили з рецитацією різдвяних творів та з віншуванням на Новий Рік. По цій короткій офіційній частині розпочалася забава, а грала відома орхестра „Монтаж" під проводом Юрія Граба.

Щороку знаходяться приятелі УМ, які своїми датками уможливлюють Організаційному комітетові заздалегідь плянувати імпрезу. Такими щедрими спонсорами „Маланки–2003" були Марія і Юліян Бачинські, Лідія та Орест Білоуси, Діяна та Іван Гинянські, Ірена та д-р Артур Григоровичі, Алла і проф. Ярослав Лешки, Олександра і д-р Ігор Савчуки, Лідія Фіцалович, д-р Арета Підгородецька і Зенон Черник.

Андрея Алиськевич-Меґіяс виготовила, без винагороди, запрошення на цей вечір. Несподіванку – безкоштовне проведення кількох днів на Союзівці, завдяки дарункові від Українського Народного Союзу - виграла Ольга Крижанівська.

Зі свідомістю великих фінансових зобовязань УМ для влаштування, відкриття та забезпечення його утримання у новому будинку Марія та Юліян Бачинські, Лідія та Найджел Вілсони, Тамара та Ігор Вітковицькі, Ірена та д-р Артур Григоровичі, Аніса та Юрій Мицаки передали свої щедрі пожертви на УМ.

Імпрезовий комітет при Управі УМ відповідав за організацію „Маланки", з великою допомогою адміністрації. Їм, як і всім, що причинилися до великого успіху вечора, особливо спонзорам і добродіям, які прийшли на „Маланку" з дарами, подякувала голова Імпрезового комітету Тетяна Тершаковець.

Здавалося, що заскоро прийшла перша година, що заскоро проминув останній танець, що свічам на столах світити ще і не гаснути... Прощаючись, гості виходили у морозну ніч з побажанням: "На другий рік....".

Катря Червоняк

Звіт Комітету з відновлення школи св. Івана Хрестителя в Нюарку

У „Свободі" (чч. 48 за 2002 р. і 6 за 2003 р.) було поміщено ряд матеріялів з приводу можливого закриття Української католицької школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., з причини все більшого дефіциту коштів. Подаємо звіт Комітету з відновлення школи, що надійшов до редакції.

Група заінтересованих батьків, парафіян і приятелів школи утворили Комітет з відновлення школи св. Івана – зі завданням зібрати потрібні гроші та збільшити кількість нових учнів. Для ефективного адміністрування організовано постійну Шкільну раду з управою. Комітет працює під проводом голови, адвоката М. Мартинця.

Першою успішною акцією була збірка на коляду, у Різдвяний час, в якій брали участь шкільні діти, батьки, члени комітету і добровольці. Цим започатковано Фонд школи з рахунком в „Самопомочі". Комітет вдячний колядникам за поміч, а щедрим жертводавцям за датки і гостинність. Тепер найпершим завданням комітету є зібрати 250 тисяч долярів до 15 квітня 2003 року, згідно з рішенням пароха церкви св. Івана Хрестителя о. Богдана Лукія та Парафіяльної ради, бо інакше школа буде замкнена з кінцем шкільного року в червні. Досі комітет зібрав 60 тис. дол., що включає щедрий дар Української американської федеральної кредитової юнії „Самопоміч" в Нюарку, постійного добродія школи. Всі датки і дари будуть покладені на спеціяльний рахунок, поки збереться потрібна сума і буде вирішений дальший процес збереження школи. Кілька більших дарів від меценатів, яким на серці лежить існування школи, прискорять доповнення Фонду школи.

Комітет плянує повести ширшу збіркову акцію для придбання фондів також серед позамісцевої спільноти, зокрема вишле листи до випускників школи, зателефонує до окремих осіб, звернеться до фінансових установ і організацій за більшими датками. Ці програми вже почато. Особам, що дарують тисячу долярів або більше, комітет даватиме грамоти, таблички (плякети), оприлюднюватиме їхню благодійність на таблицях й річних імпрезах.

Крім фінансових завдань, комітет уважає критичною справою збільшення вписів нових учнів до школи. Члени комітету телефонуватимуть і зустрічатимуться з батьками дітей, що є тепер вписані, щоб запевнити повернення їхніх дітей до школи на академічний 2003-2004 рік, запрошуватимуть дітей шкільного віку, включно з тими, що є тепер в українським передшкіллі, дітей із сусідніх парафій, дітей нових іміґрантів з України. Комітет має місце в Інтернеті і брошурку школи. Також в пляні є проєкт музичних і хорових виступів учнів школи, щоб показати громаді досягнення школи і її учнів на академічному, духовному і культурному рівні завдяки вмілій і відданій праці учителів.

Хоча тепер на першім пляні є збирання фондів, комітет закладає основи дальшої стратегії для добра школи. Створення сталої Шкільної ради для допомоги директорці у веденні справ школи, при збереженні духовної опіки церкви, пароха і священників, стало такою вимогою часу. Шкільна рада оцінюватиме і поліпшуватиме академічні програми і позашкільні активності.

22 лютого в Школі св. Івана Хрестителя відбувся інформативний Гостинний дім („Open House"), на який прийшло багато дітей з батьками. На світлинах: наймолодші діти зайняті розвагами.

Комітет сподівається, що така обнова Української школи св. Івана Хрестителя збереже її передове місце серед парафіяльних шкіл Ню-Джерзі. Пожертви слід слати на рахунок: „St. John's School Fund", c/o „Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union", 734 Sanford Avenue, Newark, NJ 07106. За дальшими інформаціями можна звертатися до Володимира Ковбаснюка – тел.: (9730 373-7839.

Христина Рак Бравн,
Дора Рак

Доповідь у пам'ять В. Мацькова

ТОРОНТО. – 8 лютого у ґалерії КУМФ відбулася друга доповідь у пам'ять Володимира Мацькова, організована Управою НТШ в Канаді. Доповідачем був д-р Роман Березовський – досвідчений інженер-хемік, який працює головним науковим консультантом корпорації „Динатек". Він прилетів із далекого Форт-Саскачевану, що в Альберті, і запропонував тему „Видобуток і виробництво металів гідрометалюрґійним тисненням". Д-р Роман Березовський тривалий час працював разом з Володимиром Мацьковим, добре його знав і зберіг найкращу думку про нього як про високої кваліфікації фахівця.

Відкрила вечір голова НТШ в Канаді д-р Дарія Даревич. Представив доповідача референт імпрез д-р Марко Стех. Доповідь була доповнена прозірками. Під керівництвом Володимира Мацькова фірма „Шеріт Ґордон Майнс Лімітед" розробила новий, екологічно сприятливий процес збагачення нікелевих руд з родовищ Північної Манітоби. Завдяки Володимиру Мацькову фірма розробляла і розповсюджувала нові технології у різних частинах світу, у тому числі в Австралії та Зимбабве. Від імені родини Володимира Мацькова за увагу до його пам'яті управі НТШ щиро подякувала одна із його дочок.

Богдан Михайлишин

УКРАЇНА І СВІТ

„Наше покликання – представляти Схід Заходові, а Захід – Сходові"

Після короткого перебування у Румунії та Італії у першій половині лютого, Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир Кардинал Гузар здійснив 19-денну пастирську візиту до Канади, відвідавши митрополичий осідок у Вініпезі, українські громади у Монреалі, Торонто, Гамільтоні та інших осередках української діаспори в Канаді. Протягом трьох днів, 11–12–13 лютого, Владика Любомир перебував в Отаві.

Протягом кількох останніх років Отава стала одним із найвизначніших центрів богословської освіти для Української Греко-Католицької Церкви. Тут діє семінарія Святого Духа, у котрій проходять духовний вишкіл десятки майбутніх священиків з України, Канади, Сполучених Штатів Америки. Отава також стала домом для Інституту східньохристиянських наук імені Митрополита Андрея Шептицького.

Сьогодні Інститут Андрея Шептицького - це частина знаного у світі Папського католицького університету Святого Павла. Це єдине місце у так званому „Новому Світі" (Південна і Північна Америка), де студенти мають можливість здобувати наукові ступені зі східнього богослов'я. Саме Університет Святого Павла та Інститут імені Митрополита Андрея стали головними осередками зустрічі широкої громадськости з Главою УГКЦ Любомиром Кардиналом Гузарем в Отаві.

Урочистості розпочалися архиєрейською Літургією, котру Владика Любомир, у співслужінні з правлячим архиєреєм Торонтської епархії Владикою Корнелієм Пасічним та численним духовенством відслужив у каплиці Університету Святого Павла. Апогеєм візити Глави УГКЦ до Оттави став його науковий виступ для широкого кола богословів, церковних діячів, духовенства та мирян увечорі 12 лютого в Університеті Святого Павла на тему „Східні Католицькі Церкви та майбутнє екуменізму". Глава УГКЦ зокрема наголосив на потребі взаємного пізнання між Сходом і Заходом, і в цьому процесі, на думку Владики Любомира, важливу ролю можуть відіграти Східні Католицькі Церкви, бо їхнє покликання – представляти Схід Заходові і Захід Сходові.

Наступного дня Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир Кардинал Гузар відслужив молебень в Українському національному соборі Івана Хрестителя в Отаві і зустрівся з отавською греко-католицькою громадою та духовенством. Протягом усіх трьох днів, Глава УГКЦ перебував у семінарії Святого Духа. Владика Любомир також відвідав Папського нунція в Канаді, Архиєпископа Луїджі Вентуру, отавського римо- католицького Архиєпископа Марселя Зерве, представників Канадської конференції католицьких єпископів, а також Посла України в Канаді Юрія Щербака. Після відвидин столиці Глава УГКЦ від'їхав до монастиря Сестер Служебниць у невеличкому місті Анкастер (поблизу Торонто), де він протягом трьох днів проводитив духовні вправи (реколекції) для семінаристів з Отавської семінарії Святого Духа та Вашінгтонської семінарії Святого Йосафата.

Одним із цікавих аспектів реколекцій стали відвідини сусідньої парафії Воскресіння Господнього у Гамільтоні, де Владика Любомир, у співслужінні з епархом Торонто і Східньої Канади Владикою Корнелієм Пасічним та численним духовенством, відслужив святкову Літургію і зустрівся з місцевою греко-католицькою громадою.

У понеділок, 17 лютого, для особистої духовної зустрічі зі своїм Верховним Архипастирем до Анкастеру прибула велика група духовенства Торонтської епархії, а вже увечері того ж дня Владика Любомир відвідав містечко Вудсток, де посвятив ікону для своїх співбратів у Свято-Успенському монастирі монахів-студитів.

Протягом наступних кількох днів Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир Кардинал Гузар відвідав найчисленніші громади своїх вірних у Торонтській єпархії. У середу та четвер, 19-20 лютого, він відслужив Молебень у храмах Святого Миколая та Святого Димитрія в Торонто. А в п'ятницю та суботу, 21-22 лютого, свого Верховного Архипастиря вітали громади Свято-Миколаївської та Свято-Успенської церков у Монреалі.

Візита завершилася в неділю, 23 лютого, урочистою Архиєрейською Божественною Літургією та святковим бенкетом у парафії Успіння Пресвятої Богородиці в одному із передмість Торонто – містечку Місісага.

о. Юрій Саквук

До загального відома української громади

Список шкіл, коледжів, наукових інституцій і вихових установ в Україні, які одержали в 2002 році від Українського Громадського Комітету для допомоги школам в Україні, Торонто, Онтаріо, Канада комп'ютери і комп'ютерне обладнання як благодійну допомогу.

Всі комп'ютери, комп'ютерні друкарки і копіювальні машини були в доброму технічному стані, достосовані до вживання в Україні і мали встановлену українську програму.

Розподілом цих благодійних багажів займалася **Фундація ім. Тараса Шевченка, Всеукраїнський Благодійний Фонд** у Львові в порозумінні із Кабінетом Міністрів України в Києві.

№ п/п	Отримувач допомоги	КОМПЮТЕР	ПРИНТЕР	СТІЛ	КРІСЛО	ШАФА	СКАНЕР	ФАКС	ЕКРАН	ДРУКАРКА	БЮРКО	КОПІЯРКИ
1	СШ с. Городниця, Ів.-Франківська обл.	15	1	15	15	1	1	–	–	–	–	–
2	Червоноград. райвід. освіти для двох шкіл	15	1	10	15	1	1	–	–	–	–	–
3	Тернопільська СШ	10	1	10	15	1	1	–	–	–	–	–
4	Бурштинська СШ	10	1	–	10	–	–	–	–	–	–	–
5	СШ с. Заболотів, Ів.-Франківівська обл	10	1	10	10	1	–	–	–	–	–	–
6	Луцький міськвідділ освіти для трьох шкіл	30	2	15	20	–	1	1	–	–	–	–
7	Радивилів. райвідділ освіти для двох шкіл	20	2	10	10	1	1	–	–	–	–	–
8	СШ с. Підгаєць, Тернопільська обл.	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
9	СШ м. Кам'янка-Бузька	10	1	–	10	1	1	–	–	–	–	–
10	Львів. аграрний університет	20	1	20	20	1	1	–	–	–	–	–
11	СШ №67 м. Львів	10	–	10	10	–	1	–	–	–	–	–
12	СШ №56 м. Львів	5	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
13	СШ №83 м. Львів	2	1	10	42	1	–	–	–	–	1	–
14	СШ №31 м. Львів	2	2	10	42	1	–	–	–	–	1	–
15	Львів. техн. коледж	55	1	–	1	–	1	–	–	–	–	–
16	Дубіївська СШ Черкаська обл.	5	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
17	СШ с. Семенівка, Чернігівська обл.	5	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
18	СШ с. Сміла, Черкаська обл.	15	1	15	20	1	1	–	–	–	–	–
19	м. Львів СШ №27	10	1	–	15	–	1	–	–	–	–	–
20	СШ с. Сеничів, Дол. рай. Ів.-Франк. обл.	3	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
21	Ів-Франк. дит. центр	3	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
22	Військова частина "Прикарпаття"	3	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
23	Сокальський рай. від. освіти для трьох шкіл	10	3	–	–	–	–	–	–	–	–	–
24	СШ с. Плебанівка, Тереб. рай., Терн. обл.	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
25	СШ м. Теребовля, Тернопільська обл.	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
26	СШ м . Трускавець, Львівська обл.	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
27	Самбірське медич. училище, Львів. обл.	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
28	Снятин. "Просвіта"	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
29	СШ №43 м. Львів	10	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
30	Непов. СШ с. Бурятин, Сокал. рай. Львів	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
31	Червонград. музей історії та релігії	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
32	Жовк. райвід. освіти	10	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
33	Пустом. райвід. освіти	6	2	–	–	–	–	–	–	–	–	1
34	Фонд "Брайля"	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
35	Львів. обл. мол. центр	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
36	СШ №46 м. Львів	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
37	Буд. технік. м. Черн.	15	1	–	15	–	–	1	1	1	–	–
38	Острозька академія	30	2	31	43	–	–	1	1	1	–	1
39	СШ №23 м. Луцьк	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
40	СШ №50 м. Львів	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
41	ТКЦ "Княжий"	10	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
42	СШ №66 м. Львів	5	–	–	–	–	–	1	–	–	–	1
43	СШ №97 м. Львів	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
44	СШ№30 м. Львів	10	–	–	16	–	–	1	–	–	–	–
45	СШ №8 м. Львів	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
46	Заліщ. рай. від. освіти	20	2	–	–	–	–	–	–	–	–	3
47	СШ с. Колодрібка	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
48	Львів. ліцей "Оріана"	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
49	Луцьке міс. уп. освіти	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4
50	СШ м. Тисменець	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
51	Наук. кол. під проводом Шендеровського	1	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
52	Благодійний фонд "Допомога"	10	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
53	СШ №1 м. Кам.-Бузьк	5	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
54	Ходор. філія Львів. тех. коледжу	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
55	Львів. ПТУ№48	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
56	СШ м. Добротвір	5	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
57	СШ м. Стародобротв.	3	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
58	СШ №11, м. Сміла	15	1	16	15	–	–	1	1	1	–	1
59	Луцька гімназія №21	5	1	5	7	–	–	1	5	–	1	1
60	СШ №8 м. Червоног.	10	–	10	12	–	1	–	–	–	1	1
61	СРШ с. Петрилів, Ів.-Франківська обл.	1	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
62	СРШ с. Стінка, Ів.-Франківська обл.	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–
63	СРШ с. Колинці, Ів.-Франківська обл.	2	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–

Львівська музична академія – 5 ящиків з музичними партитурами

№ п/п	Отримувач допомоги	Комп'ютер	Офісні крісла	Поворотні крісла	Столи	Шафи мал і	Комп'ютерні столи	Округлі столи	Шафи
1	Франків. рай. відділ освіти, м. Львів.	2	–	10	–	–	–	–	–
2	СШ №66, м. Львів	10	20	5	–	2	–	–	–
3	Крем. лісотехнікум	10	20	5	2	2	5	–	1
4	Львів. тех. коледж	15	20	5	2	2	5	1	1
5	СШ №23 м. Луцьк	5	10	3	–	2	–	–	–
6	СШ с. Любин	3	5	3	–	–	–	–	–
7	Острозька академія	15	20	5	2	2	5	1	1
8	СШ №83 м. Львів	–	20	5	2	2	1	–	–

Торонто, Онтаріо, Канада, січень 2003 року
Український Громадський Комітет
для допомоги школам в Україні

Роман Грицина, голова

Д-р Василь Іваницький, секретар

Незабутній лет в космос

Майже п'ять років тому перший український космонавт Леонід Каденюк здійснив у складі американської залоги на кораблі „Коламбія" 16-денний лет навколо Землі. Після катастрофи цього корабля, що сталася 1 лютого, до Леоніда Каденюка звернувся журналіст Анатолій Гороховський, щоб дізнатися його думку про причини трагедії. Подаємо його розповідь.

У 1994 році вперше до США з офіційною візитою приїхав президент України Леонід Кучма. Під час зустрічі з Президентом Б. Клінтоном Л. Кучма звернувся до глави американської держави з проханням включити до складу однієї з міжнародних космічних залог представника України і пропозиція була підтримана.

У 1996 році до Гюстону, в центр ім. Ліндона Джонсона, в якому підготовляються майбутні учасники летів навколо земної кулі, прибули українські космонавти – полковник Леонід Каденюк та Ярослав Пустовий. Вони відразу включилися в тренування.

– Коли я приїхав у космічний центр, – згадує Л. Каденюк, – і почав тренуватися, то американці, з якими доводилося спілкуватися, часто запитували, звідки я? Я відповідав, що з України. З'ясувалося, що вони нічого не знають про мою країну. Довелося їм розповідати про Україну, про Кибальчича, який розвинув наукові основи лету до зірок, про Корольова, який здійснив ідеї своїх попередників, побудувавши космічні кораблі.

Л. Каденюк народився 28 січня 1951 року в Чернівцях. Після школи поступив у Чернігівське вище авіяційне училище, потім підвищував свої знання у науково-дослідному інституті, після закінчення якого став інженером-конструктором авіяційної техніки. У Зоряному містечку під Москвою впродовж багатьох років він готувався стати командиром космічного корабля „Буран". В 1990 році Леонід очолив загін українських офіцерів, які готувалися до орбітальних полетів.

В 1996 році, коли українські космонавти закінчили навчання у Гюстоні, настав час визначити, хто з двох претендентів полетить у космос? Остаточне рішення прийняла міждержавна комісія Ґора-Кучми, яка затвердила кандидатуру Леоніда Каденюка.

П'ять років тому, 19 листопада, о 2 годині 46 хвилин, пролунала команда: „Старт!". Численні гості, які прибули з України, в тому числі і Президент Леонід Кучма, спостерігали за стартом „Коламбії". Минуло кілька секунд, ракета відірвалася від землі і стрімко помчала у небо.

– В космічному леті, – розповідав мені дублер Леоніда Каденюка Ярослав Пустовий, – найбільш відповідальними є старт та приземлення корабля. Тому люди, які працюють у космічному центрі, так прискіпливо ставляться до підготовки кожного лету. Якщо навіть за кілька секунд буде виявлено якусь несправність, то лет відразу відкладається, щоб не ризикувати життям людей.

А через 16 днів, у п'ятницю, 5 грудня, о 6 годині 20 хвилин ранку, „Коламбія" торкнулася бетонної смуги космодрому, випущений позаду парашут допоміг зменшити швидкість, і корабель зупинився. Так відбулася космічна мандрівка, за час якої корабель подолав шість з половиною мільйонів миль.

Розповідаючи про успішне завершення космічного лету, треба згадати американську астронавтку українського походження Гайді Стефанишин-Пайпер із Мінесоти. Вона підготовлялася в одному загоні з Леонідом Каденюком та Ярославом Пустовим.

Швидко минули п'ять років з часу космічної подорожі Леоніда Каденюка на американському кораблі „Коламбія". Після катастрофи з „Коламбією" я зателефонував до Леоніда Каденюка і запропонував відповісти на кілька запитань:

– Якої думки щодо загибелі „Коламбії?

– На мою думку, причина катастрофи – в плитках, якими покритий космічний корабель. Вони не витримали покладених на них сподівань. Триває вивчення всіх обставин, досліджуються деталі корабля, знайдені на землі. Встановити причини дуже важко. Нагадаю, що з часу катастрофи „Челенджера", яка сталася у 1986 році, минуло 17 років, однак досі причини вибуху не встановлено. І у випадку з „Коламбією" буде важко визначити причину її загибелі.

– Кого з залоги „Коламбії" ви знали особисто?

– До складу нашої залоги, а також наступної, входила вчена з Індії Каплана Чавла, дуже скромна і талановита жінка. Крім неї, я був добре знайомий з командиром залоги „Коламбії" Ричардом Гасбандом. Коли я летів, то він був у складі групи підтримки сімей членів залоги. Він опікував мою родину, яка перебувала на місці старту і приземлення корабля. Коли я полетів, „Коламбія" робила 24-ий лет, а останній був 28-ий. Вона була розрахована на сто летів. Думаю, що тепер переглянуть ґарантований термін.

– Чи були технічні несправності під час вашої експедиції?

– Ні, технічних неполадок не було, але в попередньому леті були виявлені серйозні технічні недоліки. Довелося через дві доби після старту посадити корабель для їх усунення.

Леонід Каденюк (праворуч) і Ярослав Пустовий під час тренування в центрі ім. Л. Джонсона.

– Яку участь бере Україна в міжнародних космічних заходах?

– Україна тепер не бере безпосередньої участи в побудові міжнародної космічної станції, однак їй належить певна роля у здійсненні цього проєкту через американські, европейські та російські космічні галузі. Українська космонавтика має свою перспективу, адже Україна належить до п'ятірки найпотужніших космічних держав світу. Космічна галузь України виробляє повний цикл ракет-носіїв.

– Як склалося життя вашого дублера?

– Ярослав працює інженером в Національному космічному агентстві України (НКАУ), одружився і нещодавно його дружина народила дочку. Мріє про лети, однак у зв'язку з катастрофою „Коламбії" перспективи піднятися в космос покищо далекі.

– Чи відзначили у Києві п'ятиріччя вашого лету на „Каламбії"?

– Я з вдячністю відзначаю увагу, яку приділила громадськість столиці цій даті. В засобах масової інформації були надруковані статті, відбулися дві пресові конференції. Користуючись нагодою, передаю вітання читачам „Свободи", бажаю своїм землякам щастя, міцного здоров'я і всіляких гараздів.

„Рік Данила Галицького" на Підляшші

БІЛЬСЬК, Польща. – В 2003 році українська громада Підляшшя відзначуватиме роковини двох історичних подій – перемоги війська князів Данила та Василька Романовичів над хрестоносцями під Дорогичином (1238 р.) та коронації князя Данила на короля Русі, яка відбулася в тому ж Дорогочині у 1253 році.

Це одні з вагомих подій, що вписують минуле нашого реґіону в загальну історію – не лише земель, об'єднаних в Галицько-Волинській державі, але і всієї України.

На жаль, українська етнічна спільнота Підляшшя, яка повинна б бути гордим спадкоємцем історичних традицій, символізованих величною постаттю Данила Галицького, далека від стану національної консолідації й активного творення свого суспільно-культурного життя. З іншого боку, українська громадськість в Україні і світі не дуже зорієнтована щодо ситуації Підляського реґіону та проблем тутешнього українства.

Роковини, пов'язані з особою Данила Романовича, є чудовою нагодою ще раз нагадати вагомі сторінки історії Підляшшя – як для його мешканців, так і для широкої української громадськости, зі свідомости якої цілеспрямовано була вичавлювана пам'ять про українські історичні реґіони, які внаслідок політичних рішень знайшлися в сусідніх державах.

Протягом багатьох десятиріч зміцнювався стереотип про Буг як кордон, котрий відділяє Україну від зовнішнього світу. Але ж історія показує нам зовсім інший образ цієї ріки. Її течія сторіччями була ниткою, на яку нанизувалися землі русинів-українців – Галичина з Белзчиною, Волинь з Холмщиною, Берестейщина з Підляшшям. Персональним втіленням соборности цих земель була особа князя Данила, без згадки про котрого неможлива історія не лише Володимира-Волинського, Галича і Львова, але також Ярослава, Перемишля, Холму, Берестя та Дорогичина.

Саме тому від імені редакції та співпрацівників нашого часопису звертаюся до всіх українських установ і організацій, істориків, письменників, журналістів та зацікавлених осіб зі закликом приєднатися до проведення символічного „Року Данила Галицького" на Підляшші – щоб належно вшанувати наше минуле й зробити його дороговказом в наше спільне майбутнє.

Наша адреса: Nad Buhom i Narwoju", ul.Kazanowskie go, 15b, 17–100 Bielsk Podlaski; тел.-факс (+48) 85-730-89-29, інтернет: http://free.ngo.pl/nadbuhom, електронна пошта: nadbuhom@free.ngo.pl

Юрій Гаврилюк,
головний редактор українського часопису Підляшшя „Над Бугом і Нарвою"

Батурин починає розповідати про минуле

Керівники Батуринської археологічної експедиції. Ліворуч: д-р Володимир Мезенцев (Торонтський університет), археолог Юрій Ситий (Чернігівський університет), проф. Олександр Моця (Національна Академія Наук, Київ) та д-р Володимир Коваленко (Чернігівський університет).

Батурин розташований на північний схід від Києва, в Чернігівській області. Понад пів століття (1669-1708 – 1750-1764), це місто було столицею козацько-гетьманської держави на Лівобережній Україні і резиденцією видатних гетьманів Івана Мазепи та Кирила Розумовського.

Історія і визначна роля Батурина та його нищівне розорення російським військом у 1708 році є ще не досить відомі на Заході і навіть в Україні. За совєтської доби будь-які дослідження міста, як і всі студії, пов'язані з Гетьманщиною, були неможливими. Лише після здобуття Україною незалежности, у 1995-1997 роках археологічна експедиція університету Чернігова почала розкопки у Батурині і здійснила важливі відкриття. Про них автор вже писав (див. „Археологічні відкриття у Батурині", Свобода, ч. 10, 8 березня 2002 р.).

З 2001 року українські та канадські археологи продовжують розкопки Батурина. З того часу ці археологічні досліди фінансуються Канадським Інститутом Українських Студій (Програма дослідження сходу України ім. Ковальських), Науковим Товариством ім. Шевченка в Америці, Фундацією „Прометей" (Торонто) і підтримуються пожертвами від СКУ (Рада для справ культури), українських кредитівок, компаній, організацій та приватних жертводавців у Канаді й США. Директор Канадського Інституту Українських Студій (КІУС) д-р Зенон Когут та Президент НТШ Америки д-р Лариса Онишкевич є головними патронами і науковими дорадниками проєкту розкопок гетьманської столиці.

Батуринською археологічною експедицією у складі 70 студентів-істориків і вчених з Чернігівського та Ніжинського університетів керує д-р Володимир Коваленко, завідувач Відділу археології та історії України університету Чернігова. Д-р Володимир Мезенцев, "Visiting Professor" Славістичного відділу Торонтського університету, брав участь у розкопках 2001-2002 років як науковий співпрацівник КІУС, відповідальний за Батуринський проєкт. Понтифікальний інститут середньовічних студій у Торонто адмініструє коштами, які українські громади в Канаді та Америці пожертвували на проєкт. Історик Руси-України проф. Мартін Дімнік бере участь у дослідженні давнього Батурина від цього Інституту і завідує фондами експедиції. У 2002 році Чернігівський університет та Понтифікальний інститут середньовічних студій уклали договір про наукове співробітництво.

Коли в 1648 році постала козацько-гетьманська держава, Батурин почав інтенсивно розвиватись і у 1669 році став її офіційною столицею. В 1654 році місто отримало Магдебурзьке право самоврядування. За гетьманування Івана Мазепи (1687-1708) Батурин став одним з найзначніших міст України, де розквітали ремесло, торгівля, культура, освіта і духовність та формувалась українська державність. Площа міста разом з околицями дорівнювала близько 100 гектарів, а населення – біля 20 тисяч мешканців.

В Батурині розміщувався потужний гетьманський артилерійський арсенал („Генеральна армата"), що налічував від 70 до 100 гармат. Місцеві та запрошені чеські і німецькі архітекти та військові інженери збудували там велику фортецю, площею 24 гектари, з замком-цитаделею, а також муровані гетьманські палаци, військову канцелярію, скарбницю, судову палату та інші державні і церковні монументальні споруди. За повідомленням сучасників, місто мало 40 церков і приватних каплиць та два монастирі.

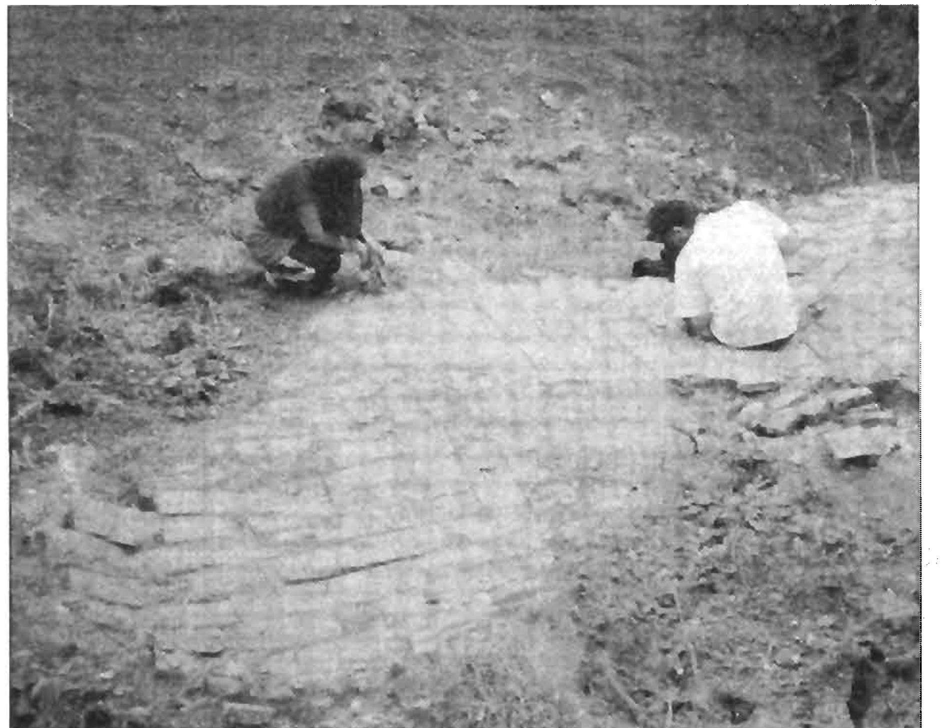
Мазепа заснував у Батурині вищу світську школу для вишколу дипломатів, правників, скарбників та інших державних службовців Гетьманщини. В його столиці були написані видатні богословські твори, чотиритомна збірка житій святих та восьмитомний трактат з фортифікаційного мистецтва, готувались проєкти модернізації укріплень українських міст і фортець за передовою голяндською моделею. Французький дипломат при гетьманському дворі Жан де Балюз свідчить, що в розкішному палаці Мазепи була велика бібліотека з численною західньою літературою та добірна колекція картин. Місто пишалось своїми церемоніяльною оркестрою і хором.

На жаль, за винятком „кам'яниці Василя Кочубея" (1669-1672), архітектурні споруди Батурина гетьманської доби були зруйновані у XVIII ст. Археологи розкопали майже повністю фундаменти великого гетьманського цегляного палацу в батуринській цитаделі і встановили його розмір (24 x 36 м.), плян та архітектурне оформлення. Палац побудували гетьмани Дем'ян Многогрішний (1669-1672) та Іван Самойлович (1672-1687) у стилі козацького бароко. За архітектурою він був подібний до канцелярії козацького полку в Чернігові та „Будинку Мазепи" у Києві не межі XVII і XVIII ст., де тепер міститься Музей гетьманства. Поруч з палацом зна-

(Закінчення на стор. 15)

Знахідки фраґментів кахлів з рослинними рельєфними орнаментами від декору печі заможнього козацького житла та полив'яна черепиця від його покрівлі.

Розкопки залишків цегляної підлоги хати представника козацької старшини.

Про автора: ***Д-р Володимир І. Мезенцев є спеціялістом з історії, археології та мистецтва середньовічної і модерної України та Візантії. Працював науковим співробітником у Відділі Київської Руси Інституту історії Національної академії наук у Києві і в Понтифікальному інституті середньовічних студій при Торонтському університеті. Закінчив пост-докторські студії в Українському науковому інституті Гарвардського університету. Брав участь у розкопках археологічних та архітектурних пам'яток в Україні, Норвегії, Греції, Туреччині та Болгарії. З 2000 року – професор-гість (Visiting Professor) у Славістичному відділі університету Торонто і викладає курс зі слов'янської цивілізації. Автор 49 наукових і науково-популярних публікацій з історії, археології та архітектури середньовічної і ранньо-модерної України англійською та українською мовами. Організував розкопки у Батурині, з 2001 року розбудовує та реклямує цей проєкт у США та Канаді. В 2002 році призначений науковим співпрацівником (Research Fellow) Канадського інституту українських студій при Альбертському університеті, відповідальним за українсько-канадську археологічну експедицію у Батурині і публікацію її здобутків.***

Батурин...

(Закінчення зі стор. 14)

йшли рештки дерев'яної парафіяльної церкви Св. Воскресіння, яку фундував Іван Мазепа. Плянується повністю розкрити залишки цього храму наступного літа.

Експедиція також продовжила досліджувати заміську садибу Мазепи в околиці Гончарівка під Батурином. Близько 1700 року він спорудив тут величний триповерховий мурований палац у західньоевропейському бароковому стилі і дерев'яну приватну церкву. Підмурки палацу розкопали у 1995-1997 роках і встановили його приблизні плян і розміри - 30 м на 15 м. Малюнок цього гетьманського палацу зберігся в Національному музеї Швеції у Стокгольмі. У 2002 році розкопки виявили поблизу палацу рештки якоїсь ще не визначеної будівлі.

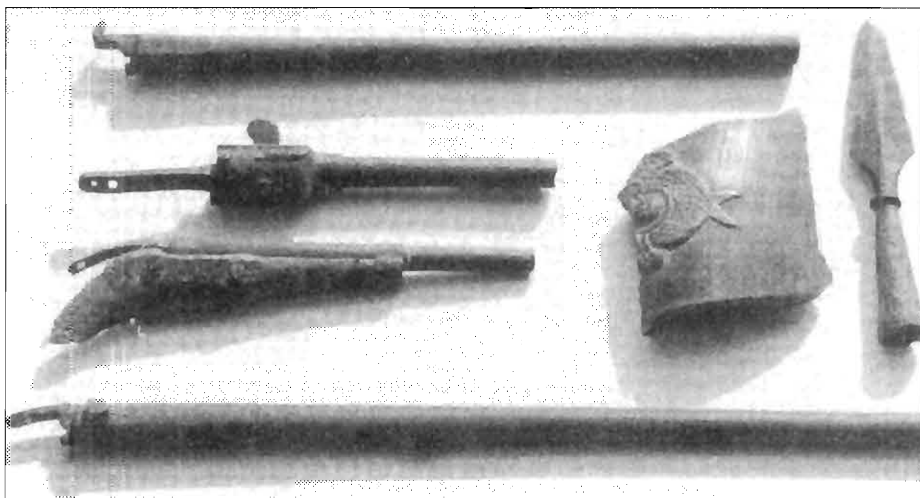
У 2001-2002 роках на місці батуринської фортеці археологи розкопали залишки великої дерев'яної хати представника козацької старшини, можливо, полковника, побудованої наприкінці XVII чи на початку XVIII ст. Вона мала площу 76.5 кв. м., чотири кімнати та сіни. Підлога цього заможнього житла була цегляна, печі прикрашали дорогі високохудожні полив'яні керамічні „кахлі", а покрівля була з полив'яних черепиць зеленого кольору. Вони наслідували полив'яні керамічні будівельно-декоративні матеріяли монументальних палаців, церков і колегіюмів гетьманської держави.

В Батурині знайдено близько 60 типів таких кахлів XVII-XVIII ст., з різноманітними рельєфними рослинними і геометричними орнаментами чи зображеннями озброєних козаків і лицарів верхом на конях, стилізованих птахів, мітичних істот та херувимів.

У декорі батуринських палаців також вживали полив'яні кахлі, які імпортували з Голяндії. З гетьманських покоїв, мабуть, походить і майстерно вироблений масивний бронзовий канделябр з литою жіночою статуеткою в клясичній манері. Ці керамічні та металеві ремісничі чи мистецькі вироби, завезені з Західньої Европи, разом з численними знахідками польських, голяндських, швайцарських та російських срібних і мідних монет, німецьких товарних пломб свідчать про жваві міжнародні комерційні та культурні контакти гетьманської столиці у XVII – на початку XVIII ст.

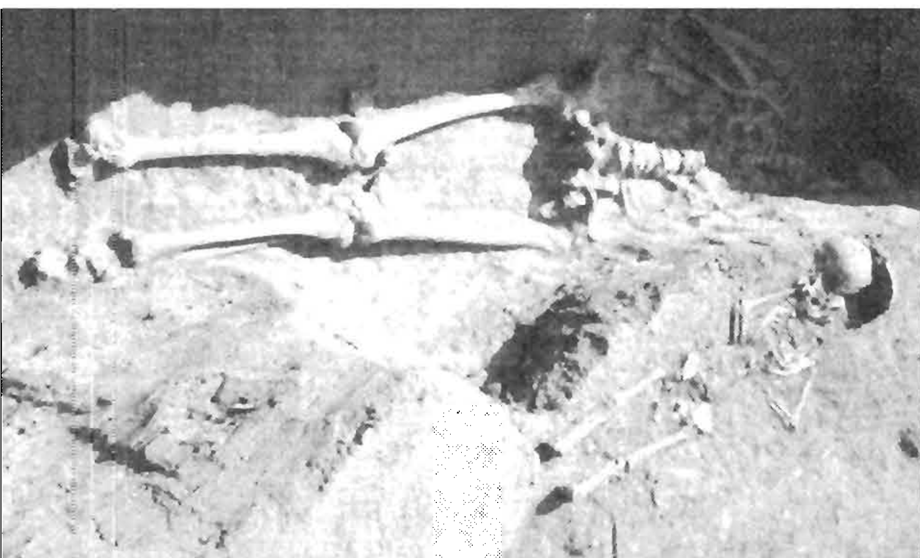
Автори документального відеофільму про розкопки у Батурині. Зліва: режисер Олег Чорний, оператор Сергій Кошинський та продюсер і сценарист д-р Володимир Мезенцев біля пам'ятника батурянам, які загинули від російської навали в 1708 році.

Залишки зброї XVII-XVIII ст., знайдені у Батурині.

Фрагменти полив'яних кахлів з рослинним та геометричним орнаментами, які прикрашали печі гетьманського палацу в цитаделі.

Відкриті тлінні останки дорослого батуринця та дитини, які загинули під час московської навали на гетьманську столицю.

Розкопані археологами споруди були пограбовані і спалені у 1708 році, під час війни між Швецією і Росією. Після переходу гетьмана Мазепи з його військом на бік шведського короля Карла XII російська армія, за наказом царя Петра I, зненацька, з допомогою зрадників, захопила і повністю розорила Батурин. Козацька залога міста та більшість цивільного населення, без огляду на стать і вік, були знищені. Українські дослідники вважають, що тоді в Батурині загинуло близько 15 тисяч осіб. Самі батуринці стверджують, що число вирізаних мешканців міста та козаків становить 21 тисячу.

На місці зруйнованого гетьманського палацу в цитаделі та поблизу нього археологи відкрили 26 поховань переважно старших чоловіків, жінок і дітей. Більшість з них належала жертвам трагедії 1708 року. На кількох людських черепах і кістках виявлені сліди насильницької смерти: кульові отвори та рубці від шабельних ударів.

Урядовці Батурина також повідомили експедицію про випадкові знахідки мешканцями у минулі роки кількох кістяків, похованих обличчям додолу. До того ж, два черепи мали кульові отвори у скронях. Мабуть, ці жертви не поховали за християнським обрядом, а просто скинули до ями чи рову і засипали землею. Це могли бути масові братські могили оборонців гетьманської столиці.

Про всі ці результати археологічних, історичних, архітектурних і мистецьких дослідів міста розповість збірка наукових статтей „Батуринська старовина", яку плянується видати в Україні у 2003 році.

Українсько-канадська експедиція також створила новий професійний науково-популярний документальний 28-хвилинний відеофільм „Батурин: козацько-гетьманська столиця" (українською мовою) про історію і культуру цього визначного українського міста та його розкопки у 2001 та 2002 рр. Канадська Фундація Українських Студій та НТШ Америки є спів-спонсорами фільму. Цей фільм високо оцінили його спонзори та українсько-канадські телепрограми „Контакт" і „Світогляд" (Торонто), які показали уривки з нього в Канаді та США восени 2002 року. Створено також англомовну версію цього відеофільму. Обидві версії можно замовити у д-ра Володимира Мезенцева (телефон і адресу подано нижче).

Розкопки в Батурині буде продовжено влітку цього року. Тих, хто бажає підтримати подальші археологічні досліди гетьманської столиці та публікацію їх матеріялів, ласкаво просимо надіслати Ваші чеки з пожертвами за адресою: Prof. Martin Dimnik, Pontifical Institute of Mediaeval Studies, 59 Queen's Park Cr. E., Toronto, Ontario, Canada M5S 2C4.

Будь ласка, зазначте на Ваших чеках: Pontifical Institute of Mediaeval Studies, Re: Baturyn Project. Цей інститут надішле посвідки для сплачування податків за Ваші пожертви. Організаціям, фундаціям, компаніям та приватним спонзорам, які підтримають цей проєкт, буде висловлена подяка в публікаціях та публічних лекціях, пов'язаних з ним.

За подальшими інформаціями про Батуринський археологічний проєкт прошу звернутись до автора цієї статті (Dr. Volodymyr Mezentsev, 100 High Park Ave. Apt. 2015, Toronto, Ontario, Canada M6P 2S2. Телефон: (416) 766-1408. Email: v.mezentsev@utoronto.ca). Від усіх дослідників Батурина щиро дякую українській громаді за допомогу у вивченні славної і трагічної історії гетьманської столиці.

Д-р Володимир Мезенцев

Провідники Острозької академії – гості Вашінґтонської Групи

Зліва: Наталя Ломінська, Наталя Голуб, Ігор Пасічник, Ігор Котлярчук, Леся Куропась, Мирон Куропась.

ВАШІНҐТОН. – Завжди активна Вашінґтонська Група в листопаді 2002 року мала гостем проф. Ігоря Пасічника, ректора Острозької академії, і Наталію Ломінську, заступника ректора, які виголосили доповіді про історію академії та про її пляни на майбутнє.

Після того, як гостей коротко привітав президент ВҐ Ігор Котлярчук, окремо представив їх численним присутнім д-р Мирон Куропась. Доповіді д-ра І. Пасічника і проф. Наталії Ломінської були надзвичайно цікаві та інформативні. Національний університет „Острозька академія" знаходиться в місті Острозі, в західній частині України, відомій з численних історичних закутків та мальовничої природи.

Місто Острог розпочинає свою історію з XII сторіччя. В XVI і XVII сторіччі це місто стало славним як політичний, культурний та навчальний осередок України, який часто називали Атенами Волини. Острозьку академію заснував в 1576 році князь Константин-Василь як слов'янсько-грецьку-латинську академію. Це була перша вища навчальна школа в Східній Европі. Однак в 1638 році, невдовзі після смерти її добродія князя Константина Острозького, академія перестала існувати.

12 квітня 1994 року академію знову відновлено – згідно з доорученням Президента України Леоніда Кравчука. Рік пізніше академія приймала студентів, а 5 червня 1996 року Президент Л. Кучма підписав указ, повертаючи академії її оригінальну назву – Національний університет „Острозька академія".

Сьогодні студенти з України та з інших країн мають можливість здобути фундаментальний вишкіл в прегарному довкіллі і у висококультурній атмосфері. Університет пропонує велику кількість навчальних курсів і здобуття наукових ступенів з гуманітарних, соціяльних і економічних наук. В університеті працює понад 100 професорів і численні професори-гості з цілого світу.

Під час доповідей гості з Острозької академії показували професійно створений фільм про академію та її студентів. Президент Вашінгтонської Групи І. Котлярчук подякував доповідачам за знамениті інформаційні доповіді, а присутні теплими оплесками вітали представників Острозької академії.

Серед присутніх була Наталія Голуб, культурний аташе Посольства України. Багато слухачів на доказ свого захоплення доповідями зложили датки на академію.

І. Котлярчук подякував д-рові М. Куропасеві за організування гостини представників академії у Вашінґтоні, а д-р І. Пасічник подякував присутнім за увагу та вручив почесну грамоту Острозької академії президентові Вашінґтонської Групи за вклад у відродження Національного університету „Острозька академія" та Острозького братства.

Андрій Шуль

Другий міжнародний конґрес істориків

Перший міжнародний конгрес українських істориків відбувся у Чернівцях у травні 2000 року з участю понад 350 істориків і дослідників з різних країн.

У вересні 2003 році у Кам'янці-Подільському відбудеться Другий міжнародний конгрес українських істориків. Тема: „Українська історична наука на сучасному етапі розвитку". Тематика конгресу охоплює усі періоди історії України і допоміжні історичні науки, а також політологію і соціологію України. Спеціяльну увагу буде присвячено голодоморові в Україні 1932-1933 років, проблемам української боротьби в Другій світовій війні, українсько-російським взаєминам в XX столітті. Передбачається участь істориків з України, Польщі, Німеччини, Франції, США, Канади та інших держав. Окремі наради будуть присвячені архівам в Україні і діяспорі та питанню співпраці українських діяспорних наукових установ з материковими. Передбачається історична екскурсія у Кам'янці-Подільському, до Хотинської фортеці і околиць.

Всі, хто бажає взяти участь у конгресі, можуть звернутися на адресу: „Ukrainian Historical Congress", c/o UHA, P. O. Box 312, Kent, Ohio, 44240. На цю адресу можна також надсилати пожертви на проведення конгресу і видання збірників доповідей.

Д-р Любомир Винар,
співголова оргкомітету

Одна гімназія – чотирнадцять мов

ЧЕРКАСИ. – Перша міська гімназія, асоційована школа ЮНЕСКО – єдина в Україні полілінґвістична гімназія, учні якої вивчають 14 мов – українську, англійську, еспанську, французьку, німецьку, польську, російську, латинську, італійську, арабську, китайську, японську, корейську, іврит. Навчають 680 учнів від 7 до 17 років 37 учителів чужоземних мов. Гімназія має 16 міжнародних сертифікатів на партнерство з навчальними закладами різних країн світу.

Нинішнього року на базі гімназії створено Центр інформаційних ресурсів (ЦІР), який складається з абонементного відділу зі книгосховищем та двох читальних залів, які мають відділи літератури українською та чужоземними мовами. Перший внесок у створення ЦІР зробила група вчителів та учнів школи-побратима з „Форт Аткінсон Гай Скул", Вискансин, яка прибула на чолі з педагогом Р. Лузом з двотижневою візитою до гімназії і привезла 2,800 дол. на виконання проєкту.

Черговий особистий внесок у 2 тис. дол. зробив президент міжнародного фонду „Надійся тепер" пастор В. Джекобсон з Великобританії. Приємною несподіванкою стало отримання 500 дол. від Романа Ричка, голови Комітету допомоги Україні з Північного Нью-Джерзі.

Приготування двох клясних кімнат, які не ремонтувались близько 30 років, потребувало додаткових коштів. Р. Луз звернувся через пресу міста Форт Аткінсон до громади, внаслідок чого було 2100 дол. Значна допомога надійшла від батьківського благодійного фонду „До України через освіту".

Читальна заля обладнана зручними місцями для самостійних занять з книгою. Щороку гімназія передплачує газети та журнали, а закордонні друзі передплачують для нас ряд закордонних видань. Відеотека нараховує 460 записів.

На відкритті ЦІР привітали присутніх В. Джекобсон Ж. Барб'є – директор науково-дослідницького центру з Люксембурґу, Д. Кларк – гість із Австрії та Фелікс Хмельковський – директор благодійного фонду „Стефанус".

Наша гімназія стала асоційованою школою ЮНЕСКО у 1996 році. Сертифікат про це підписав генеральний директор ЮНЕСКО Ф. Майор, а вручив його гімназії колишній випускник, тоді голова Національної комісії у справах ЮНЕСКО, а нині Посол України в країнах Бенілюкса В. Хандогій. У нас викладали студент-інтерни зі США У. Вінворд і У. Холт. У 2001 році Представництво ООН в Україні спільно з Асоціяцією молодих політологів і політиків провели конкурс „Асамблея нового тисячоліття", серед переможців якого був наш учень Д. Сапітон, а вчителька Н. Хворостанцева була нагороджена дипломом Програми розвитку ООН в Україні. Успішно діє в гімназії офіційно зареєстрований Центр дитячої дипломатії. Центр дитячої дипломатії залучає багато гімназистів до різних видів діяльності на національному та міжнародному рівнях. Наприклад, учителі чужоземних мов брали участь у міжнародних конференціях в США, Угорщині, Бельгії, Словаччині, а гімназисти – у Франції, Німеччині, США.

З 1991 року гімназія співпрацює із Всеукраїнським рухом „Педагоги за мир і взаєморозуміння". Для цього руху команди гімназистів провели дискусію „Насильство у сім'ї – насильство у суспільстві" та дебати „Ні – світовому тероризму". До 120-річчя гімназії було створено відеофільм „Вікові традиції лідерства" про практичні заняття, дебати та дискусії, які допомагають формувати майбутніх провідників країни.

Неодноразово відвідували гімназію і проводили цікаві зустрічі зі старшокласниками колишній посол Великобританії в Україні Р. Рів, колишній посол США в Україні С. Пайфер, посол Бельгії в Україні П. Дюбюісан, голова Шкільної ради при УККА Євген Федоренко зі США та інші.

Гімназія стала першою школою у місті, яка розпочала раннє навчання малюків чужоземній мові. Ще у 1990 році було відкрито суботню школу для 5-річних дітей, які хотіли вивчати англійську мову, пізніше було запроваджено вивчення французької мови для 4-річних дітей у суботній школі та експериментальне вивчення двох чужоземних мов з першої кляси.

Кожного року гімназія звітує про свою працю перед Департаментом проєкту Асоційованих шкіл ЮНЕСКО у Парижі, Національною комісією України у справах ЮНЕСКО та Міністерством освіти і науки України і вже отримала три листи-подяки за успішну роботу у проєкті від Е. Кавайке з Департаменту розвитку якісної освіти ЮНЕСКО. Насичена, копітка, цікава діяльність гімназії у проєкті Асоційованих шкіл ЮНЕСКО допомагає у становленні гімназистів, розвитку міжнародного співробітництва і партнерства між навчальними закладами.

Надія Ананьєва,
заступник директора гімназії
з навчальної частини

Павло Богацький – „Мала літературна енциклопедія"

Упорядник виданої в Австралії „Малої літературної енциклопедії" Павло Богацький в передмові до своєї праці написав: „...Це скромний довідник для тих, хто в наших тяжких умовах життя цікавиться українською мовою та українською літературою і, взагалі, історією та формами слова. Видання містить понад півтори тисячі гасел, пояснення до яких упорядник зібрав із доступної йому літератури, на жаль, малочисельної й досить припадкової. Але за еміграційних обставин неможливо було знайти щось більше й краще".

Розпочату в 1948 році в німецькому місті Міттенвальді працю „Мала літературна енциклопедія" Павло Богацький завершив уже в Австралії, в 1950 році. Її рецензували науковці Володимир Дорошенко та Євген Пеленський. Праця була готовою, але не було спонзора і, таким чином, автор відійшов у засвіти, так і не видавши своєї праці. Проте в українському роді так заведено, що працю батьків продовжують діти. Акурат таким, справжнім патріотом України і української ідеї, зростили Павло та Валерія Богацькі свого сина Левка, який був директором Фундації українознавчих студій Австралії, учителем в Рідній школі імені святого Володимира у Волонґонґу та представником української громади при Етнічній раді Австралії, меценатом ЕДУА та активним членом Пласту. Як директор Фундації українознавчих студій Австралії, Левко Богацький видав у 2002 році в Сіднеї працю свого батька „Мала літературна енциклопедія", спонзором якої стала Фундація українознавчих студій в Австралії. За кілька місяців книга набула популярности в Австралії, Канаді, США, Україні.

Павло Богацький народився в Купині Кам'янець-Подільського району, на Хмельниччині. Батько його був священиком, тож змалечку навчав сина любити Україну та зробити і свій внесок в її історію, культуру, літерату-ру.Доля розпорядилася так, що Павло Богацький опинився в Празі, де в 1930 році одержав почесний докторат від Українського соціологічного інституту. Згодом Павло Богацький виїхав на постійне проживання до Австралії, де брав активну участь в українському житті і утвердив себе як літературознавець, редактор, видавець, письменник, бібліограф, політичний і пластовий діяч. З 1953 року Павло Богацький був членом філологічної секції НТШ, основоположником української громади у Волонґонґу.

Ще будучи в Німеччині, Павло Богацький відчув брак української книжки, тим більше наукової. Саме тому почав по крупиниці складати літературну енциклопедію. Повсякчас відчував допомогу і підтримку своєї дружини Валерії, яка була викладачем французької та англійської мови.

У післямові до енциклопеді П. Богацького доктор філологічних наук Федір Погребенник зазначив, що ця праця відкриває розмаїтий світ художнього слова, особливо цінний для читачів материкової України своїм багатим ілюстративним матеріялом. Йдеться, насамперед, про твори української діяспори, що ними ілюструються певні терміни і поняття, про широке використання художніх фрагментів, зокрема з віршів і поем тих мистців, які були репресовані, заборонені в Україні і лише останнім часом почали входити в нашу духовність. Створена на чужині „Мала літературна енциклопедія" міцно стоїть на національному ґрунті, дає тлумачення термінів і явищ, що мають глибоке закорінення в рідному письменстві, ілюструє їх функціонування на українській літературній ниві, не оминаючи при цьому інтернаціонального, загально-европейського художнього контексту.

З питань придбання книжки можна звертатися до Лева Богацького на адресу: 2 Ursula Rd., Bulli, NSW 2516 Australia.

Дмитро Пожоджук,
Львів

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Українська музична делеґація на міжнародному фестивалі

ДРЕЗДЕН, Німеччина. – 16 років тому в цьому місті народився міжнародний музичний фестиваль „Дрезденські дні сучасної музики". Ідея фестивалю належить композиторові та диригентові Ідо Цімерманові. Дрезден, за його думкою, довго не мав своєї важливої культурної артерії, на відміну від Варшави, Ляйпцигу, Берліну та Единбургу. У 1986 році з'явилась ідея створити не просто музичний фестиваль, а Інститут сучасної музики, що був би провідником у сучасному академічному музичному світі.З самого початку фестиваль отримав підтримку компаній „BMW Group", „Robert Bosch Stiftung" і став частиною державної програми Саксонської адміністрації.

Інститут сучасної музики проводить не тільки осінній фестиваль, але й працює протягом року з іншими проєктами. Наприклад, кооперується з іншими фестивалями, працює з молоддю, створює сучасні мультимедійні проєкти, експериментує з музичними інструментами, ритмами.

Головна мета інституту – бути почутим. Тому протягом року проводяться дискусії про сучасну музику, аналізується творчість Кагеля, Булєза, Ноно, Лахенмана, Ржевського, Губайдуліна, Денісова, Шнітке та інших.

Дрезденський фестиваль, вважає один з його організаторів, Марк Ернесті, орієнтований на просвітницький рівень щодо сучасної музики, вивчає реакцію та психологію слухачів. Сучасна академічна музика і так достатньо складна і тому не повинна перебувати тільки на елітарному рівні, тому при створенні концертних програм тут надають можливість для всіх рівней та смаків сприйняття. Інститут поширює працю унікальної бібліотеки, частина якої – це подарунок Берлінської музичної колекції 1944–1986 рр. Вона налічує понад 20 тисяч текстів та 45 тисяч оригінальних партитур відомих композиторів XX та XXI ст. Ноти надаються безкоштовно. У 2003 році готується створення каталогу бібліотеки в Інтернеті: www.zeitmusik.de.

Просвітницький рівень Інституту сучасної музики виявився і на останньому, 16-му фестивалі „Дрезденські дні сучасної музики". Переповнені залі, унікальна брошура – програма фестивалю, що нагадувала енциклопедію з історії сучасного музичного життя, оплески слухачів, що викликали виконавців 6–8 разів, квитки, доступні кожному – усе це було на фестивалі.

Фестиваль має свою концепцію, що формується кожного разу заздалегідь, за 3–4 роки. Потрапити в склад учасників не просто, бо треба відповідати ідеї фестивалю і пройти конкурс.

Хто ми? Що нас всіх поєднує у світі? Який наш наступний крок? – ці запитання визначили концепцію, 16-го фестивалю. До участи у виконанні одного твору-імпровізації були запрошені виконавці з національними інструментами з Індії, Альжиру, Аргентини, Німеччини, США. Цей напрям вже більше 20 років пропагує американський саксофоніст Чарлі Маріано.

Ще одним експериментом стало поєднання напрямів інструментального, електро-акустичного, музично-імпровізаційного та модерного балету. Усе це знайшло вияв в модерн-балеті „Les Lieux de La" (хореограф Матильда Мон'єр).

Поєднання поезії і музики – проєкт одного з організаторів фестивалю Андреаса Лоренца, передбачав створення творчого „мосту" між европейським та азійським сходом. Ідея означала презентацію української сучасної музики та поезії в поєднанні з поетичними експериментами композиторів та поетів Македонії, Польщі, Румунії.

Українську делеґацію представляли члени Спілки композиторів України – композитори Людмила Юріна, Алла Загайкевич (до речі, її син – переможець міжнародного конкурсу піяністів ім. Горовиця Костянтин Товстуха, нещодавно, 9 грудня 2002 р., брав участь у концерті в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку з приводу присвоєння посадникові Києва О. Омельченкові почесного звання „Людина року-2002" – „Свобода, 6 грудня 2002 р.), Сергій Зажитько, Вадим Ларчиков та його ансамбль „Фрески" і музикознавець Наталія Степаненко. На фестивалі відбулась майстерня поетів та композиторів.

Композитор Людмила Юрина з Одеси.

Було відчутне поєднання мов (еспанська, вірменська, французька, німецька, італійська, англійська) та стилів виконання (шансон, плач, політична промова, атмосфера Бродвею, фляменко) в проєкті американо-грецької співачки Діяманди Гали. Її вокальний монотеатр відсилав слухача до експремального театру.

Фестиваль пропонував різну техніку композицій. Наприклад, твір американського композитора Стівена Розенгавза „Концерт для скрипки з оркестром" був створений під впливом його вчителя, теоретика і композитора Джорджа Перла „Дванадцятитонова тональність" і став, так би мовити, практичним втіленням теорії поєднання двох технік композиції.„Global Music Celebration" – це й ансамбль монгольських та тибетських музикантів, що сполучався в екзотичному контрасті з европейським інструментарієм. Це й дві опери для дітей, одна з яких створена німецьким композитором Бертом Гандриком за буддійською притчею. Це і сучасний проєкт різних континентів Китаю, США та Норвегії з національними інструментами. Це й відома „Tabula rasa" Арво Пярта, композитора з Відня.

Комп'ютерні, електронно-акустичні пошуки, сміливі інструментальні комбінації, створення звукової гами різних часів та народностей, традиційно вічне та суперсучасне, комбінування техніки, експериментування в глобально-горизонтальній проєкції часів та стилів – це все складало концепцію фестивалю.

Наталія Степаненко-Реймонд

Учасники фестивалю (зліва): Наталія Степаненко-Реймонд (Україна), Стівен Розенгавз з дружиною Рут (США).

Виставка рушників – творча співпраця між Чикаґо і Києвом

ЧИКАҐО. – Культурою можна захоплюватися. Але за однієї умови: за оригінальности та своєрідности. Проте кожен з нас щоразу відкриває для себе культуру по-новому, а вона з кожним днем стає історією зі свіжими сторінками.

9 лютого в Українському Національному Музеї зібралися шанувальники мистецтва народної вишивки на відкриття виставки українських рушників. Це вже друга виставка програми культурної співпраці УНМ та мистецької галереї „Родовід", що у Києві. Виставка рушників, як і попередня, народних ікон, традиційно відрізняється оригінальністю композиції. Вона включає 60 рушників з приватної збірки галереї „Родовід"; час їх створення – кінець XIX – початок XX століття. Тож в усіх експонатах відчитуємо столітню історію нашої духовности, що вкраплювалася через вишивку майстринь Наддніпрянщини та Полісся, Слобожанщини та степової України. Зі слів директора галереї „Родовід"та редактора одноіменного журналу Лідії Лихач довідуємося, що виставка задумана, як подорож в історію рушника, його ритуальне життя та символіку.

Рушник – один із найвагоміших елементів української ритуальної культури. Він давній і глибокий, як пісня. Саме народні пісні у виконанні професійних українських співаків Василя Матвіїва та Олени Новик під музичний супровід Оксани Криштальської внесли ноту піднесеної святковости у відкриття виставки. Словом-вітанням відкрив виставку президент музею Ярослав Ганкевич. Приємною новиною для громади було його повідомлення про вихід у світ книги-альбому зі серії української старовини „Мистецтво Гуцульщини та Покуття", до видання якої, разом з „Родоводом", прилучився УНМ в Чикаґо. Президент подякував 101-му відділові Союзу Українок Америки за спонзорство в організації виставки, при цьому відзначив їх працелюбність та посвяту громадській діяльності. При сприянні 101-го відділу СУА у Чикаго відбувається чимало цікавих імпрез, тож і програма відкриття виставки була детально продумана. Музейна світлиця вітала союзянок з родинами та гостей, серед яких був Генеральний консул України в Чикаго Б. Базилевський. Присутні заслухали доповідь про символіку та ритуали рушників і на кілька годин продовжилася зустріч з „українськими оберегами".

...Якась неусвідомлена, але могутня сила струменить із цих рушників, що роками лежали на дні скринь. Зображення стильового Дерева життя з пташками на весільних обрядових рушниках Черкащини та Полтавщини близькі і зрозумілі нам сьогодні. В центрі – щаслива доля людини з її одвічними прагненнями гармонії з довкіллям, з людьми, зі світом. Ці полотна дихають степом, простором, в них повно світла. Доторкнувшись до них поглядом, усвідомлюєш наскільки важливим у наш час є доброчинне сприяння дієвості національного музею усіх його прихильників і добродіїв.

Подібні виставки виховують в нас почуття меценацтва і відповідальности за збереження нашої культурної спадщини. Адже тільки через випадок рушники потрапляють на короткочасні виставки. В більшості вони зберігаються у схованках та приватних колекціях, і тому охочі відроджувати традиції позбавлені можливості побачити зразки, в яких збережено глибоконаціональні атрибути.

Я зауважила біля одного з рушників стареньку жінку, що непомітно змахнула з очей непрошену сльозу. При розмові дідуюся, що вона пригадала собі свою матір, що „наче княгиня посеред княгинь", стояла в неділю у церкві, одягнена в рушник-намітку. Побутував на Волині звичай після весілля покривати голову наміткою замість хустини. Намітки були частиною традиційного одягу та виконували ролю рушника; ними прикрашали ікони, а старші жінки просили весільну намітку покласти їм в домовину. Після похоронів і сьогодні на поліських могилах поряд із рушниками на хрестах висять намітки. На виставці представлені рушники, що відігравали ролю і в похоронній обрядовості. Це спеціяльно виткані рушники, якими спускали домовину з покійником в яму. За народним віруванням рушник був символом дороги в потойбічний світ.

Використовувалися рушники і в родильній обрядовості. Тут закладена віра в обрегову силу тканини, в яку сповивають немовля. При хрещенні хрещена мати дарує дитині крижмо (криж - хрест), де і простежуємо віру в магічний знак хреста через хрещате переплетіння ниток. Посивілі від давности, ці рушники передають особливу енергію материнства. Біліють старовинні рушники-божники розкішно повишиваними лапатими квітками над іконами, а перев'язаний рушником весільний коровай відкриває сторінку весільній обрядовості. Таких рушників на виставці найбільше і кожен має свою, особливу історію. Рушник на весіллі вособлював чистоту почуттів між подружжям, з'єднував родинні стосунки між родинами молодої та молодого і стелився, образно кажучи, життєвою дорогою, котрою мали пройти молоді. Чільне місце в облаштуванні житла посідали гарні, ткані в червоних тонах, рушники. Конкретне місце їх розташування – на вбитих у стіну кілках: над одвірками, мисниками, вікнами...Часи змінюються та традиції декорування свого житла вишиваними рушниками зберігаються українцями діяспори, ними прикрашені наші церкви і шануємо ми їх, як „символ роду" та „оберіг щастя".

Для справжнього мистецтва не існує кордонів. Дякуючи Українському Національному Музею в Чикаго, ми пізнали диво-світ українського рушника.

Марія Климчак,
редактор радіопрограми „Українська Хвиля"

З роду Рудницьких

Рід Рудницьких популярний в українській історії, – досить згадати що в „Енциклопедії українознавства" за редакцією проф. В. Кубійовича це прізвище згадується під 14 гаслами. Поряд з двома братами з Перемишля, академіком Стефаном, визначним географом, та проф. Ярославом Рудницьким подано також ім'я Антона Рудницького – визначного композитора, піяніста, диригента, музичного критика і педагога. Оскільки українські ЗМІ, зовсім мало уваги присвятили 100-річчю від дня його народження, годиться хоч би коротко пом'янути добрим словом цього заслуженого діяча української культури.

Антін Рудницький народився в 1902 році на Самбірщині. Здобувши середню освіту, вступив до Львівської консерваторії, відтак продовжував студії у Берліні. Від 1927 року він – дириґент Державної Опери, професор консерваторії у Кракові. Здобувши европейське ім'я, він переїжджає з Кракова до Львова, а згодом до Києва. Як і Борис Лятошинський, А. Рудницький впроваджував в українську музику модерні елементи, наближуючи її до західньоевропейських традицій. У Києві він познайомився з Марією Сокіл – примадонною Харківської й Київської, а згодом і Львівської Опери і з нею одружився. Спільними силами вони створили багато вокальних і симфонічних творів.

В 1937 році Антін з дружиною виїхав до США з концертами в користь „Народної лічниці" у Львові і там вирішив залишитися. Антін почав викладати в Академії вокальних мистецтв, в Музичній академії у Філядельфії та заснував власну музичну школу „Овшен Кавнті Скул ов Мюзік". Згодом перейшов працювати до Вищої музичної школи університету Індіяни. Перебуваючи ще у Філядельфії, організував хор „Кобзар", на високому рівні популяризуючи українську музику на Американському континенті.

Крім того, А. Рудницький є автором опер „Довбуш" і „Анна Ярославна", ліричної поеми „Бурі над заходом", історичної поеми „Княгиня Ольга", ораторії „Гайдамаки", кантанти для хору і оркестри „Посланіє" на слова Т. Шевченка, концертів для віольончелі і фортепіяна, сонати, сюїт, варяцій тощо. Водночас належав до активних музичних критиків і рецензентів. Його 400-сторінкова книжка „Українська музика (Мюнхен, 1963 р.) – це глибокий огляд української музичної літератури від найдавніших часів до половини XX століття.

Ярослав Стех

$300 за оплату в сумі $14*

Україна

Для одержання:

PrivatBank — Ukreximbank
Prominvestbank — Ukrinbank

Про місце знаходження відповідного агента в районі Нью-Йорку дзвоніть по телефону:

1-800-926-9400

MoneyGram®
International Money Transfer

Поділіться цією інформацією з іншими...

• In addition to the transfer fees applicable to a transaction, a currency exchange rate set by MoneyGram or its agents will be applied.
©2002 Travelers Express Company, Inc. All rights reserved. MoneyGram and the globe with arrows logo are registered trademarks of MoneyGram Payment Systems, Inc.

scope travel inc
1605 Springfield Ave., Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or FAX 973 378-7903;
***e-mails:** info@scopetravel.com **or** scope@mycomcast.com*
visit www.scopetravel.com

Marijka Stadnycka Helbig

SCOPE 2003 ESCORTED TOURS

Tour name	Dept. date	#	Itinerary	Cost
SOYUZ UKRAJINOK	04 May	21	Kyiv, Luhansk, Kharkiv, Yalta, Lviv	$2800
BEST OF UKRAINE I	12 May	13	Odesa, Lviv, Kyiv, Budapest	$2050
BYZANTINE ROUTE I	23 May	12	Istanbul, Crimea: Yalta, Simferopol, Bakhchysaraj, Kyiv	$2250
BEST OF UKRAINE II	16 Jun	13	Odesa, Lviv, Kyiv, Budapest	$2250
BYZANTINE ROUTE II	27 Jun	12	Istanbul, Crimea: Yalta, Simferopol, Bakhchysaraj, Kyiv	$2350
HABSBURG CAPITALS	27 Jun	15	Prague, Kyiv, Lviv, Budapest, Vienna	$2900
WESTERN UKRAINE I	04 Jul	16	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Prague	$2600
KSENIA *NEW*	10 Jul	12	Kyiv, Frankivsk, Lviv *NEW!!!*	$2150
HROMOVYTSIA	11 Jul	17	Kyiv, Lviv, Frankivsk, Yaremche, Mukachevo, Budapest	$2450
BEST OF UKRAINE III	14 Jul	13	Odesa, Lviv, Kyiv, Budapest	*SOLD*
STUDENT TOUR	04 Aug	22	Odesa, Crimea, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Kyiv *(revised)*	$2750
CHAIKA	14 Aug	23	Lviv, Kyiv + Dnipro River Cruise (8 dys), Sevastopol, Budapest	$3100
WORLD CONGRESS	16 Aug	12	Kyiv, Budapest	$1890
INDEPENDENCE TOUR	16 Aug	12	Lviv, Kyiv, Budapest	$1790
WESTERN UKRAINE II	20 Aug	18	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Prague	$2750
BEST OF UKRAINE IV	15 Sep	13	Odesa, Lviv, Kyiv, Budapest	$2000
BYZANTINE ROUTE III	19 Sep	12	Istanbul, Crimea: Yalta, Simferopol, Bakhchysaraj, Kyiv	$2250

DNIPRO CRUISES

M/S Marshal Rybalko
8 and 13 days
Kyiv, Zaporizhia, Odesa, Sevastopol, Kherson, Dnipropetrovsk, Kremenchuk, Kyiv.

NOTE: You may disembark in Sevastopol and terminate your itinerary on the 8th day, at a 25% rate reduction.

DEPARTURE	RETURN
May 22, 2003	June 03, 2003
June 03, 2003	June 15, 2003
June 15, 2003	June 27, 2003
June 27, 2003	July 09, 2003
July 09, 2003	July 21, 2003
July 21, 2003	Aug 02, 2003
Aug 02, 2003	Aug 14, 2003
Aug 14, 2003	*SOLD OUT*
Aug 26, 2003	Sept 07, 2003
Sept 07, 2003	Sept 19, 2003
Sept 19, 2003	Oct 01, 2003

Deck Category	13 day cruise *Rate per person*	8 day cruise *Rate per person*
Suite	$1600	$1100
Boat	$1300	$900
Upper	$1200	$850
Main	$1100	$750
Lower (quad)	$850-750 3rd/4th	$600-520 3rd/4th
Single: Boat or Upper	$1500	N/A

SCANDINAVIA

Norway-Lapland-Finland
incl. *NORWAY FJORD CRUISE*
15 days

Escorts: Omelan & Marijka Helbig

Sep 15 Sep 30
Finnair

SCOPE SPECIAL

Fly to **Oslo (2)** continue via the famous Flamsbanen railroad to **Bergen (2)** where you will board the **6 day northbound Fjord Cruise** – breathtaking site of autumn foliage. Warmed by the Gulf Stream the fjords are a natural flora haven. We cruise all the way to the "tip" of Scandinavia and its ever changing scenery with many lakes and more reindeer than inhabitants. Overnight in **Lapland (1)** and continue by bus to Ivalo Airport for your flight to **Helsinki (2)**.
Includes: Trans Atlantic air, first-class hotels B/D, transfers, basic sightseeing and cruise on B/L/D basis.
Estimated cost $4200 tw

LOWEST RATES EVER TO

UKRAINE, POLAND, RUSSIA, HUNGARY, CZECH REPUBLIC, SLOVAKIA, BELORUSSIA

From New York/Newark	Mar	Apr/May/Jun	Jun15/Aug
BUDAPEST	420	560	760
KYIV	450	560	760*
LVIV	550	630	TBA
ODESA	510	620	760*
WARSAW	440	540	760*
PRAGUE	450	560	760*
MOSCOW	510	650	900
ST.PETERSBURG	550	700	900

*** Offer expires April 15th. Airport taxes are not included. Seasons/ restrictions vary with each airlines. Subject to availability.*

NEW **Non-stop flights JFK/Kyiv**
via AEROSVIT Ukrainian Airlines
$590 *special promotion thru May 12*

to Kyiv from: plus tax.	Jan/Mar	Apr/May Sep/Oct	Jun 1-13 Aug 16-31	Jun 14 Aug 15
Atlanta	510	670	770	965
Boston	450	590	690	900
Chicago	475	680	780	870
Cleveland	550	665	765	895
Denver	610	770	870	950
Detroit	540	685	785	860
Los Angeles	550	725	825	1010
Miami	520	630	730	995
Pittsburgh	450	600	700	920
Seattle	585	720	820	1010
San Francisco	595	730	830	1010
Washington DC	500	630	730	900

UKRAINIAN VISAS,
AFFIDAVITES OF SUPPORT.

NEW **LOURDES + SPAIN**
MAY 21 – MAY 31, 2003
All inclusive Escorted First-class Tour *via Iberia Airlines*
Spiritual guidance: Rev. Myron Panchuk
Sts. Volodymyr and Olha Church in Chicago
$2260 *from* **New York** **$2390** *from* **Chicago**

To request a quote on your intended travel
e-mail: scope@mycomcast.com or
call: 973 378 8998 fax: 973 378 7903

СПОРТ

Шахи

Володимир Баклан під час гри з комп'ютером

В шахово-шашковій школі „Авангард" у Києві 22 лютого відбувся шаховий двобій „Людина проти комп'ютера" з комп'ютерною програмою „Fritz 8", проти якої грав Володимир Баклан – Заслужений майстер спорту України, міжнародний гросмайстер. За підсумком двох партій у швидкі шахи по 25 хвилин переміг комп'ютер.

Календар спортивних подій в березні 2003 року

1-2.	*Гірські лещета.*	Чаша світу.Жінки. *Межев (Франція).*
1-2.	*Гірські лещета.*	Чаша світу. Чоловіки. *Південна Корея.*
1-2.	*Фрістайл.*	Чаша світу. *Восс (Норвегія).*
1-2.	*Ковзани.*	Чаша світу. *Інцель (Німеччина).*
1-2.	*Волейбол.*	Чаша ЕКВ. Чвертьфіналу і фінал.
3-16.	*Теніс.*	Жінки. *Індіян Велс (США).*
6-8.	*Лещета.*	Чаша світу. *Осло-Голменколен (Норвегія).*
6-8.	*Гірські лещета.*	Чаша світу. Жінки. *Аре (Швеція).*
7-8.	*Гірські лещета.*	Чаша світу. Чоловіки. *Шига Коген (Японія).*
7-8.	*Сновборд.*	Чаша світу. Сере Шевальє *(Франція).*
7-9.	*Ковзани.*	Чаша світу. Геренвен *(Голяндія).*
7-9.	*Стрибки у воду.*	Етап Ґран-прі.
8-9.	*Спідвей.*	Особистий чемпіонат світу. *Асен (Голяндія).*
8-9.	*Волейбол.*	Чаша топ-команд. Жінки. Фінал.
8-9.	*Ручний м'яч.*	Еврочаші. Чоловіки. Чвертьфінал.
10-16.	*Теніс.*	Турнір серії „Майстри", *Індіян Велс (США).*
11-12.	*Футбол.*	Ліґа чемпіонів, 5-ий тур.
12-16.	*Гірські лещета.*	Чаша світу. *Лілегамер (Норвегія).*
12-16.	*Сновборд.*	Чаша світу. *Ароса (Швайцарія).*
13.	*Футбол.*	Чаша УЕФА. Чвертьфінал.
13-16.	*Стрибки у воду.*	Етап Ґран-прі.
14-16.	*Легка атлетика.*	Чемпіонат світу. *Бірмінгем (Англія).*
14-16.	*Ковзани.*	Чемпіонат світу. *Берлін (Німеччина).*
15.	*Ручний м'яч.*	Еврочаші. Жінки. Чвертьфінал.
15-23.	*Біятлон.*	Чемпіонат світу. *Ханти-Мансійськ (Росія).*
15-16.	*Волейбол.*	Ліґа чемпіонів. Жінки. Фінал чотирьох.
15-16.	*Волейбол.*	Чаша топ-команд. Чоловіки. Фінал.
15-16.	*Спідвей.*	Особистий чемпіонат світу. Фінал. *Німеччина.*
16.	*Лещета.*	Чаша світу. *Лахті (Фінляндія).*
17-30.	*Теніс.*	Турнір серії „Майстри". *Маямі (США).*
17-30.	*Теніс.*	Жінки. *Маямі (США).*
18-19.	*Футбол.*	Ліґа чемпіонів, 2-ий етап, 6-ий тур.
20.	*Футбол.*	Чаша УЕФА. Чвертьфінал.
20.	*Лещета.*	Чаша світу. *Борланґе (Швеція).*
21-23.	*Шорт-трек.*	Особистий чемпіонат світу. *Польща.*
22-23.	*Лещета.*	Чаша світу. *Фалун (Швеція).*
22-23.	*Волейбол.*	Ліґа чемпіонів. Чоловіки. Фінал чотирьох.
23-30.	*Гокей з м'ячем.*	Чемпіонат світу. *Архангельск (Росія).*
24-30.	*Фіґурне ковзання.*	Чемпіонат світу. *Вашинґтон (США).*
29.	*Футбол.*	Відбіркові матчі Евро-2004.
29-30.	*Ручний м'яч.*	Еврочаші. Чоловіки. Чвертьфінал.

Мініфутбол

Збірна України з футзалу, поступившись 24 лютого у фінальній грі чемпіонату Европи, який завершилася в Італії, команді господарів з рахунком 0:1, стала „срібною" медалісткою. Українці мали у чемпіонаті перемоги над португальцями, бельгійцями та чехами у півфіналі. Сергій Коридзе став кращим бомбардиром чемпіонату (7 голів).

Ручний м'яч

Українські клюби – запорізький „Мотор" та київський „Спартак" 23 лютого ввійшли до чвертьфіналів европейських клюбних турнірів серед жінок. „Мотор" переміг югославський клюб „Дуванська індустрія" у першій грі у Запоріжжі – 32:17, у повторній грі поступився з рахунком 25:23. Київський „Спартак" переміг польську команду і вийшов до наступного кола турніру.

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: 680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.

Довкола спорту

У московському культурно-дозвільному комплексі „Арбат„ 21 лютого був встановлений новий світовий рекорд з найдовшого жонглювання футбольним м'ячем головою. Це досягнення належить 38-річному харків'янинові Миколі Куценкові і становить 7 год. 24 хв. 42 сек. М. Куценко зробив понад 43 тисяч ударів головою. Матеріяли про рекорд будуть відіслані до Книги рекордів Ґінеса.

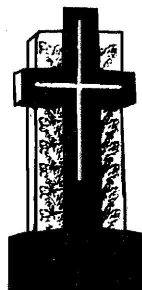
Футбол

Федерацію футболу України в змаганні за Еврочаші сезону 2003-2004 років представлятимуть чотири клюби. Чемпіон і срібний медаліст чемпіонату країни виступатимуть в Лізі чемпіонів. Володар Чаші України і команда, що посяде третю сходинку, змагатимуться за Чашу УЕФА.Чемпіон України вступає в боротьбу з третьої відбірної тури, срібний медаліст – з другої, а бронзовий в Чаші УЕФА - з кваліфікаційної. Змагання відбудуться в серпні 2003 року.

Легка атлетика

Українка Жанна Блок на заключному, четвертому етапі змагань „Energizer Euro Series" в Льєвені (Франція) на відстані 60 м з перешкодами 23 лютого посіла друге місце з результатом – 7.12 сек. Перемогла Хертіс з Франції (7.09 сек.).

П О Д Я К А

Проживши благородне й віддане життя 11-го липня 2002 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і ЗЯТЬ

бл. п.

д-р МИКОЛА ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ

Похорон відбувся 15 липня 2002 р. з української католицької церкви св. Андрія в Пармі, Огайо, де і похований на українському цвинтарі свв. Петра і Павла.

Сердечна подяка о. пароховi Степану Паліводі та о. крилошанинові Андрію Гановському за похоронні відправи, а пані Орисі Кулик за дяківський спів. Рівно ж дякуємо о. д-рові дияконові Ігореві Махлаю за співслужіння у Парастасі.

Дякуємо о. пароховi Паліводі за відвідини у лікарні та уділення св. Тайни оливопомазання.

Ми вдячні коханим онукам Данилкові, Денисові і Дмитрику за вівтарне служіння під час Парастасу і поминальних св. Літургій за їх діда Миколу, а Наталці за розсипання землі з України на свіжому гробі.

Ми зворушені й вдячні за прощальні слова від громади Клівленду д-рові Зенкові Голубцеві та д-рові Ігореві Захарієві від Лікарського Товариства, як рівнож за теплі прощання на тризні: Андрієві Фединському, д-рові Леонідові Мостовичу, Ліді Вирсті, д-рові Степанові Воляникові і за глибоку, змістовну аналізу переданих синам духовних цінностей Батька, які висвітлив син Микола.

В пам'ять нашого дорогого Мужа і Тата була відправлена поминальна Служба Божа в його рідному селі Ямниці, що завдячуємо братові Семену, як теж у Торонто в церкві св. Миколая завдяки сестрі Стефі. Заходами д-ра П. Пундія була відслужена поминальна Служба Божа з Панахидою у соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго.

Особлива вдячність сестрі Марті та Ліді з чоловіком Мар'яном Вирстам – за їх віддану присутність, підтримку і поради в перших найтяжчих годинах. Дякую невістці Іні, яка своїм ніжним теплом улегшила перші хвилини болю по втраті.

Ми вдячні кузинкам – Олі Дем'янчук, Ліді Вирсті, Миросі Голубець, як також Ганнусі Кукало і членкам 12 Відділу СУА за печиво для прощального обіду.

Зі щедрою допомогою забезпечити наше харчування у ті дні, прийшли сестра Марта, батьки Воляники, Ліда Вирста, Оля Дем'янчук і Dr. S. & P. Goldberg. Спасибі!

Велика подяка за зворушливі дописи: д-рові Павлові Пундієві, „Свобода", „Народне Здоров'я" (Львів), „Національна Трибуна"; Миколі та Олі Кагарлицьким, „Шлях Перемоги"; братові Семенові „Галичина"; сестрі Стефі „Гомін України", синові Орестові, „The Plain Dealer", „The Ukrainian Weekly".

Складаємо подяку організаціям і товариствам, що сповістили про смерть їх члена чи симпатика Миколи у своїх внутрішніх виданнях.

Численним приятелям і знайомим, здалека і зблизька, дякуємо за телефонні, електронічні та листовні вислови співчуття.

Сердечна подяка рідним, приятелям і знайомим, що своєю численною участю в похоронних обрядах вшанували пам'ять нашого найдорожчого Мужа і Тата, особливо тим, що прибули здалека.

Чудовими квітами і вінками прикрасили труну дорогі приятелі та родичі: С. Гурко, д-р Л. і О. Мостовичі, д-ри М. і Х. Фаріони, Х. Тимків- Ганіфін, д-р М. і Р. Мостовичі, „The Washington Group", „Cardiac Consultants, Chartered, Bethesda, MD", R. and R. DeSantis, Kathy Wilmer, N. and R. McConnell, K. і д-р Д. Осадци.

За душу Покійного на святі Літургії зложили: Г. і М. Кукало, д-р Р. і О. Палажій, О. Панасюк, Д. Жгута, О. і І. Коваль, О. і Л. Шараневич, Л. Волошин, С. Вільшанецька, Ron McNamara, Michele Madasz, Ігор Котлярчук, д-р Р. і М. Сербин, д-р Ю. і І. Дейчаківські.

В пам'ять Покійного зложили пожертви на наступні цілі:

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ (НЬЮ-ЙОРК):
Д-р Стефан і Тамара Тимкові, д-р Юрій і Інна Дейчаківські, д-р Степан і Емілія Воляники, д-р Богдан і Мирося Бурачинські, Стефанія Гурко, д-р Андрій і Христина Жури, Мар'ян і Ліда Вирсти, д-р Дмитро Фаріон, Надя Шкільник, д-р Ася Школьник, Тетяна Сілецька, Христя Соневицька, Дарія Городиська і сини, д-р Степан і Люся Дудяки, Марта Коломієць і Данило Яневський, Staff of the Brecksville Library, Іванка Чайка, Олег і Наталія Махлаї, Борис і Любов Жури, Лев і Аретка Кульчицькі, Ірина Кашубинська, д-р Богдан Купчак, д-р Дарія і Ілля Войтини, д-р Богдан і Таня Осадци, Ярема і Христина Раковські, Стефанія Хома, Нестор і Аніза Шуст, Лев і Галина Голубці, Юрій і Мира Оришкевичі, д-р Ігор і Ірина Махлаї, Микола і Дзвінка Голіяни, Петро і Дарія Басалики, д-р Сергій і Неоніля Винярські, Зенон і Дозя Крісляті, д-р Мирон і Марта Боднарі, Тарас і Катерина Шмагали, Люба Боднар, д-р Богдан і Христина Піхурки, д-р Ігор і Марта Воєвідки, Марія Гірняк, Нестор і Марта Базарки, родина Стецура, Dorothy Douglas Taft, Mitch and Diane Kruszynski, Ольга і Віслав Кость, Audrey Strong, Joseph and Anna Fifolt, Роман і Марта Кассараби, Михайло Світлик, Іванка Шкарупа, д-р Гліб і Люба Мойсеєнки, Іван і Галина Норки, Михайло і Орися Савчаки, родина Малюца, Дарія Федорів, Василь і Віра Ліщинецькі, Зеня Хома і Norman Thompson, Kathryn Wilmer, Friends of the Brecksville Library, Donald and Eleanor Brysacz, Ron and Mary Jane Getts, Bill and Roma Murmann, Люба і Михайло Дармохвали, Леся Ґрайф, Богдан і Марта Ковчі, Михайло Ковалисько, Марта Кравс, Володимир і Пат Крутиголови.
Разом: 5,410.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ зложили:
Юліян Е. Куляс, Марія Хемич, Віра Дейчаківська, д-р Ігор і Арета Захарії, д-р Тарас і Наталія Махлаї, д-р Ярослав і Лярісса Музички, д-р Зенон і Мирослава Голубці (з дорівняльним фондом), Теодор і Софія Швабінські, Богдан Дейчаківський, д-р Аскольд і Людмила Мосійчуки, the Medical Executive Staff of Parma Community Hospital, д-р Андрій і Марта Мостовичі, Богдан і Оля Дем'янчуки, Володимир і Ліда Базарки, д-ри Марко і Христина Фаріони, Василь і Оля Ільчишини, Ореста і Тарас Ковчі, д-р Юрій і Дарія Кульчицькі, Тарас Шмагала, мол., д-р Деонізій Дем'янчук, Wayne and Marti Kohnke, Александр і Анна Пришляки, Петро і Марія Фединські, Тамара Гутнік-Нарі, Марта Андрюк, Люба Мичковська, Лукія і Теодозій Грициви, Ігор Мичковський, д-р Богдан Чепак, Григорій і Анна Завадівські, Ярослав Завадівський, Ліда Кармазин, Зенон і Наталка М'ягкі, Роман Омецінський, Степан і Евгенія Гіщинські, Марія Футей, Ігор Ковалисько, Е. і М. Гейниші, Ірина Дубас, Іван і Орися Росули, Теодозій Лисак, І. Підгірний.
Разом: 2,565.00 дол.

НА U.S. – UKRAINE FOUNDATION зложили:
Орест Дейчаківський, д-р Василь і Оксана Марчуки, д-р Михайло Лялюк, д-р Михайло і Орися Кулики, Петро Лагола, Марія і Jerry Flynn, Андрій і Ліда Дем'янчуки, д-р Мирон Клос, Стефа Балагутрак, Михайло Трач.
Разом: 335.00 дол.

НА „СМОЛОСКИП" зложили:
Микола С. і Оксана Дейчаківські, д-р Леонід і Оксана Мостовичі, д-р Олександер Клос, Петро і Ольга Матули, Віра Хрептовська, д-р Юрій і Емілія Русини, Ярослав і Надя Росенко, Агата і Сергій Долгий, Юлія Трач, М. і Е. Кавацьь.
Разом: 715.00 дол.

НА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКУ ФУНДАЦІЮ зложили:
Надія Дейчаківська, Микола С. і Оксана Дейчаківські, Орест Дейчаківський, Українське Лікарське Товариство – відділ Огайо, Роман і Марія Боднаруки, Антоніна Шийка, Володимира Баслядинська, Володимир і пані Кріса, Стефан і Зеня Панчишини, Стефа Городиська, Роман і Ірина Стахурі.
Разом: 950.00 дол

НА СИРІТ В УКРАЇНІ зложили:
Д-р Ярослав Крив'як, Орися Насар, Стефан і Анна Янсіч, Barbara Nuckley, Mary Pancak, Patricia McRowe.
Разом: 195.00 дол.

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ С.У.А. зложили:
Надія Дейчаківська, Люба Більовщук, 12-ий відділ С.У.А.
Разом: 275.00 дол.

НА ККДУ – НА ВИДАННЯ КНИЖКИ „УКРАЇНІЗАЦІЯ ЧИ ПРОДОВЖЕННЯ РУСИФІКАЦІЇ" зложили:
Надія Дейчаківська, Микола С. і Оксана Дейчаківські.
Разом: 500.00 дол.

НА ЛІЦЕЙ ім. КЛИМЕНТІЯ ШЕПТИЦЬКОГО У ЛЬВОВІ зложили:
Любомир і Лярисса Зєлики. 50.00 дол.

НА БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ У ЛЬВОВІ зложили:
Д-р Павло і Ірина Джулі. 100.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ У КЛІВЛЕНДІ зложили:
Д-р Александер і Дарія Якубовичі, Василь і Олена Хміляки, суддя Богдан і Мира Футеї.
Разом: 200.00 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. АНДРІЯ В ПАРМІ, ОГАЙО, зложили:
Д-р Юрій і Ірена Дейчаківські 1,500 дол.

НА ЦЕРКВУ ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ в ПАРМІ, ОГАЙО зложили:
Д-р Дмитро і Гельга Павлишиниі 25.00 дол.

НА ШКОЛУ СВ. ЙОСАФАТА в ПАРМІ, ОГАЙО зложили:
Іван і Леся Оленчуки 20.00 дол.

НА „ФОНД БАБУСІ" ЧЕРЕЗ С.У.А. зложили:
Марта Віганд 100.00 дол.

НА ПЛАСТОВУ ОСЕЛЮ „ПИСАНИЙ КАМІНЬ" в ОГАЙО зложили:
Роман і Синді Квіти, Мирон і Наталка Кузики, Joseph and Harriett Saidman, Ярослав Говикович, д-р Орест Стецик.
Разом: 190.00 дол.

НА ВІДНОВЛЕННЯ БАСЕЙНУ НА ОСЕЛІ „ПИСАНИЙ КАМІНЬ" зложили:
Д-р Юрій і Іна Дейчаківські 1,000.00 дол.

НА „ДІТИ ЧОРНОБИЛЯ" – CCRF зложили:
Орест Дейчаківський, Dr. Douglas and Barbara Rosing, д-р Юрій і Іна Дейчаківські, Юлія Романюк.
Разом: 450.00 дол.

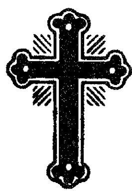
НА СЛУЖБИ БОЖІ (як подано повище) 180.00 дол.

Загальна сума: 14,765.00 дол.

Щире спасибі усім жертводавцям.

Хай Господь Вас благословить!

Дружина НАДІЯ ДЕЙЧАКІВСЬКА з родиною.

Ділимося сумною вісткою і повідомляємо українську громадськість у США й в Україні, що 20 лютого 2003 р. відійшла у вічність наша родичка, відома вчена й суспільно-громадська діячка

бл. п.

д-р МАРІЯ КЛЯЧКО

Похоронні відправи відбулися в суботу, 22 лютого 2003 р. в церкві св. Юра в Нью-Йорку. Похорон – на кладовищі св. Духа.

Залишені в глибокому смутку:

ЛЮБА КЛАЧКО – двоюрідна швагерка з дітьми й онуками
МИРОСЛАВ ЛАБУНЬКА – родич з родиною.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 18 лютого 2003 р. відійшов у вічність на 66-му році життя, наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ А. МАЛІШ

нар. в Стрию, Україна.

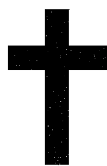
Похоронні відправи відбулися в суботу, 22 лютого 2003 р. в українській православній церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., а відтак на церковному цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – АНАСТАСІЯ
син – ОЛЕГ з родиною
дочка – СВІТЛАНА ЧАЙКІВСЬКА з чоловіком о. МАР'ЯНОМ
внуки – ОЛЕНА, ІРИНА і МИХАСИК
брати – БОГДАН і ЯРОСЛАВ в Україні
сестра – МАРІЯ ПАЛЬЧИКЕВИЧ в Україні
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО В США ділиться болючо-сумною вісткою з членами й українським громадянством, що 20 лютого 2003 р. на 89-му році багатотрудивого життя відійшла у Божу вічність

бл. п.

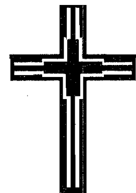
д-р МАРІЯ КЛЯЧКО

довголітній провідний член Українського Патріярхального Товариства, історик, педагог, громадська і політична діячка, колишній директор Українського Музею у Стемфорді (1941-1943). Залишила низку написаних науково-дослідних праць. Співавтор відомої праці Admiral William Shepherd Benson. Велика подвижниця Слуги Божого Андрея написала разом з мгр Евою Піддубчишин унікально-документальну працю про життєвий шлях Митрополита Андрея Шептицького, яка чекає видавця.

Похоронні обряди відбулись:
21 лютого 2003 р. – ПАРАСТАС у похоронному заведенні Петра Яреми;
22 лютого 2003 р. – ЗАУПОКІЙНА СВ. ЛІТУРГІЯ в церкві св. Юра в Нью-Йорку.
Тлінні останки Покійної похоронено на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Її пам'ять!

КРАЙОВА УПРАВА УПТ В США
УПРАВА ВІДДІЛУ УПТ В НЬЮ-ЙОРКУ

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 16 лютого 2003 р. відійшов у вічність на 85-му році свого благородного життя

бл. п.

ІВАН ТАЩУК

Покійний наш Батько й Дідусь народився у Стрілецькому Куті на улюбленій його зеленій Буковині, останні роки прожив на Фльориді завжди активним і вірним релігійно-культурному осередку ім. св. Андрія в Норт Порті, де й відбулися похоронні відправи.

У глибокому смутку залишились:

дочка – ДАРІЯ
сини – РОМАН
– МИРОН
– ЄВГЕН і
– ДАВИД
внуки – ФРАНСЕС і ГРИГОР.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на сиротинець через: Ukrainian Bukovinian Assn.

Крайова Екзекутива і Крайова Рада
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
з глибоким жалем повідомляє, що 14 лютого 2003 р. відійшов у вічність

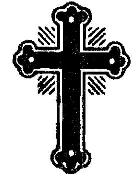

бл. п.

МИХАЙЛО ШПОНТАК

довголітній член Крайової Екзекутиви, скарбник УККА, та бувший голова Об'єднаного Комітету Українських Організацій в Нью-Йорку (відділ УККА). Покійний був активним членом української американської громади і залишив великий вклад праці в житті нашої громади. Його наполеглива праця допомогла УККА успішно і ефективно працювати для добра українців в США та на Батьківщині. УККА висловлює глибокі співчуття родині Покійного, а його пам'ять назавжди залишиться у наших серцях та молитвах.

Вічная Йому пам'ять!

Зі смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що 6 лютого 2003 р. відійшов у вічність наш найдорожчий і незабутній МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

д-р прав

МИХАЙЛО САВЧАК

нар. 12 жовтня 1910 р. у селі Ямниці, пов. Івано-Франківськ, Україна.

ПАРАСТАС відбувся 7 лютого 2003 р. в похоронному заведенні Головчаків у Пармі, Огайо.

Похоронні відправи відбулися 8 лютого в церкві св. Покрови, а відтак на парафіяльному цвинтарі в Пармі, Огайо.

У глибокому смутку залишилися:

дружина– ОРИСЯ зі СТАВНИЧИХ
донька – МАРТА КРАВС
внучка – ОЛЕСЯ
ближча і дальша родина в США та Україні.

Родина просить о молитви.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*